



Balveniešiem neizdodas uzvarēt



Foto - E. Gabranovs

Mūsējie. Balveniešu komandas labā vārtus guva Rinolds Baikovs.

Edgars Gabranovs

Sestdien Balvu pilsētas stadionā pēc pāris gadu pārtraukuma atgriezās lielais futbols, kad laukumā devās futbola komandas "Balvi" un "Krāslava/Daugavpils-2". Latvijas futbola čempionātā "Dali Dali" 3.ligas Austrumu zonas 1.posmā balvenieši piekāpās ar rezultātu 1:3.

Balvu futbolistu treneris Jānis Zakariņš, vērtējot futbola laukuma kvalitāti, atzina, ka šobrīd ir ļoti labvēlīgi laika apstākļi, uzsverot, ka seguma kvalitāti jebkurā mirklī var ietekmēt lietavas. "Pašlaik ceram, ka jūnijā un jūlijā notiks mači gan bērniem, gan pieaugušajiem. Tomēr mūsu pusē deputātiem novēlu rast politisko gribu, lai pilsētas centrālais stadions pārtaptu par mūsdienīgu sporta objektu. Tiesa, apzinot, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā diez vai to

iespējams īstenot." Analizējot spēli Balvos, treneris secināja, ka tā bija skatāma, kaut arī mūsējie piekāpās. Jāpiebilst, ka rezultāts varēja būt arī citādāks, jo diemžēl nerealizējām sodu sitienu. "Sports ir sports. Lai gūtu uzvaras, galvenais ir citīgi trenēties," secina J. Zakariņš.

Pirms spēles komandas "Krāslava/Daugavpils-2" treneris Vadims Atamaņukovs, lūgts prognozēt rezultātu, atgādināja, ka jebkura spēle sākas ar vienādu rezultātu 0:0: "Vai mēs esam spēcīgāki? Pirmajā spēlē piedzīvojām zaudējumu. Jebkurā gadījumā čempionāts ir garš – viss vēl priekšā gan mums, gan balveniešiem. Galvenais – nenolaist degunus!"

Pirmajā spēlē balvenieši nospēlēja 0:0, cikstoties ar futbola komandu "Rēzeknes NSS/FK Saules puikas". 1.jūnijā mūsējie spēlēs Višķu stadionā, stājoties pretī FK "Kalupe". Savukārt Balvos par savu komandu turēt ikšķus varēsīm 29.jūnijā plkst. 14.00.

Nākamajā
Padugumā

● **Pērk ziedus, vizinās ar zirgiem un sporto**
Bērzpili vasaru ieskandina ar pagasta svētkiem

● **"Piepogāt prieku!"**
Draudzības sadancis Tilžā

Darbs vasaras brīvlaikā

Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) turpina skolēnu elektronisko reģistrāciju dalībai vasaras nodarbinātības pasākumā. Pieteikties vasaras darbam skolēni var, aizpildot pieteikuma anketu NVA tīmekļvietnes sadaļā "Darbs vasaras brīvlaikā". Pieteikuma anketā skolēnam jānorāda savi personas dati, mācību iestāde, kurā tiek iegūta izglītība, klase vai kurss, kurā skolēns mācās, un kontaktinformācija saziņai ar NVA. Skolēnu vasaras nodarbinātības pasākums norisināsies no 1.jūnija līdz 31.augustam. Piedalīties pasākumā aicināti skolēni vecumā no 15 līdz 20 gadiem (ieskaitot), kuri iegūst izglītību vispārējās, speciālās vai profesionālās izglītības iestādēs. Skolēna mēneša atalgojums par pilnu nostrādātu darba laiku būs ne mazāks par valstī noteiktās minimālās algas apmēru – 700 eiro pirms nodokļu nomaksas. Skolēns vecumā no 15 līdz 17 gadiem tiek nodar-

Īsziņas



bināts ne ilgāk kā 7 stundas dienā un ne vairāk kā 35 stundas nedēļā. Skolēns vecumā no 18 līdz 20 gadiem tiek nodarbināts 8 stundas dienā, 40 stundas nedēļā.

Darba iespēju festivāls

24.maijā no plkst. 15.00 līdz 20.00 Rīgā, Vērmanes dārzā, notiks jau piektais Darba iespēju festivāls "Visiem!". Festivāls pulcēs darba devējus un tos, kuri vēlas klātienē iepazīt darba iespējas un dažādas profesijas. Šī būs izdevība uzņēmējiem satikties ar potenciālajiem darbiniekiem, jo īpaši ar tiem, kuriem darba tirgū iekļauties ir grūtāk – cilvēkiem ar invaliditāti, jaunajām māmiņām, jauniešiem un pirmspensijas vecuma cilvēkiem. Ieeja festivālā ir bez maksas.

Vārds žurnālistam

Sanita Karavoičika

Hokeja pavasaris šogad Latvijai beidzās ātrāk nekā mums visiem gribētos. Diemžēl... Pagājušonedēļ mājās no hokeja čempionāta Prāgā, Ostrovā, atgriezās Latvijas valsts hokeja izlases komanda, kura neiekļuva ceturtdaļfinālā un noslēdza turnīru, paliekot 9. vietā. Jā, pārdzīvojums par neiekļūšanu nākamajā kārtā bija manāms ne tikai spēlētāju sejās, bet arī līdzjutēju pusē. Taču dzīve ir dzīve un sports paliek sports – ne vienmēr varam gribēt labas vietas un medaļas, jo daudz ko izšķir arī veiksmē. Tādai mazai valstij kā Latvija būt pasaules labāko komandu vidū un noturēties jau ir sasniegums, kamēr citiem tas ir vēl tikai sapnis. Par spīti daudzu fanu sarūgtinājumam un kādam stiprākam vārdam, es joprojām palieku pie savas pārliecības, ka īstens fans un atbalstītājs ir tas, kurš stāv un krīt par savējiem ne tikai tad, kad viņiem kaklā kar godalgotas medaļas, bet arī tad, kad veiksmē nav palikusi viņā pusē. Jebkurā gadījumā šī gada sniegums bija baudāms – aizraujošas spēles, nervus kutinoši brīži un arī skaistas uzvaras. Ledus arēnas līdzjutēju tribīnēs, kā vienmēr, pārliecinoši dominēja sarkanbaltsarkanais, kurā tērptie fani centās Latvijas izlasei sniegt maksimālu atbalstu, skaļi kliedot: Latvija, uzvara! Paldies puišiem par emocijām un skaistiem brīžiem uz ledu. Un turēsim ikšķus nākamgad.

Latvijā

Ziemeļlatgales saules paneļu parka projekta īstenošana neizpratnē par policijas “neoficiālo pārbaudi”. Iecere par lielāko saules paneļu parku Baltijā, ko uzņēmums “PurpleGreen” sola īstenot Ziemeļlatgalē, Balvu novada Šķilbēnos, ir izraisījusi Valsts policijas interesi. Ekonomisko noziedzumu apkarošanas pārvaldes pārstāvji paviesojās zemnieku saimniecībā “Kotiņi”, ar kuru noslēgti zemes nomas līgumi par vairāk nekā 1000 hektāriem. Saimniecības īpašnieku pārsteidza tas, ka policijas izmeklētāji nekādu oficiālu informāciju neprasīja un apgalvoja, ka kriminālprocesa nav. Tomēr policisti deva mājienu, ka projekta partneris esot, iespējams, krāpnieks, ko zemnieks uztvēris kā nesaprotamu jaukšanos biznesā, – vēsta Latvijas Televīzijas raidījums “De facto”. Valsts policija komentāru par viesošanos “Kotiņos” un sarunu ar Ločmeli sniedza rakstiski: “Varam apstiprināt, ka Valsts policija savas kompetences ietvaros pārbauda informāciju par iespējamu noziedzīgu nodarījumu. Persona pēc pašas iniciatīvas bija ieradusies uz sarunu, kurā tika sniegtas atbildes uz jautājumiem.” No plašākiem komentāriem policija atturējās, taču uzsvēra, ka visas tās darbības notiek saskaņā ar likumu. “PurpleGreen” šobrīd apsver iespēju vērsties pie policijas vadības ar jautājumiem par ENAP pārstāvju darbībām un neizslēdz, ka lūgs pārbaudi sākt arī Iekšējās drošības birojam, kas izmeklē iekšlietu dienestu amatpersonu likumpārkāpumus. Savukārt “de facto” aptaujātie tiesību eksperti atzinuši, ka šāda policijas rīcība nav ierasta prakse.

Latvijā ir sācijas pirmais šīs sezonas karstuma vilnis, kas saglabāsies līdz maija beigām. Visā valstī izsludināts dzeltenais brīdinājums par karstumu un ugunsbīstamību. Maija pēdējā nedēļā būs karsta un negaisiem pilna, informē Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrā. Karstais laiks saglabāsies visas jaunās darba nedēļas garumā, nedēļas pirmajā pusē dažviet termometra stabiņš pakāpsies līdz pat +30 grādu atzīmei.

Lielākā daļa iedzīvotāju ikmēneša rēķinu apmaksai tērē līdz 400 eiro. Nedaudz vairāk nekā puse (52%) Latvijas iedzīvotāju, kuri ik mēnesi veic kādu regulāro maksājumu, rēķinu apmaksai tērē līdz 400 eiro, bet 48% – vairāk. Lielākā daļa nepievērš uzmanību, kuru rēķinu apmaksā pirmo vai arī visus maksājumus veic vienlaikus, liecina iedzīvotāju aptauja. Tie, kuri veic regulāru rēķinu apmaksu, mēnesi kopumā vidēji maksājumiem tērē 486 eiro. Būtiski augstākas summas mēnesi maksā 30 līdz 39 gadus veci Latvijas iedzīvotāji, vīrieši, Pierīgā un citās Latvijas pilsētās dzīvojošie, kā arī iedzīvotāji ar bērniem un augstākiem mēneša ienākumiem – virs 1200 eiro uz rokas. /No portāliem www.delfi.lv, www.kasjauns.lv, www.tvnet.lv/

“Ne katram cilvēkam veca manta patīk”

Edgars Gabranovs

Nesen kultūrvēsturiskajā lauku sētā “Vēršukalns” norisinājās krāmu tirdziņš, kas šogad nebija īpaši liels. Pasākuma organizators Dzintars Dvinskis taujāts, kur rod iedvesmu un spēku, lai pulcētu domubiedrus, neslēpa, ka šogad krāmu tirdziņa organizēšanas ideja nākusi spontāni: “Kāpēc cilvēki ir kūtri? Potenciālo pircēju nav īpaši daudz.”

Spriežot, kas ir kolekcionārs, Dz. Dvinskis smeļot noteica: “Traks vecis.” Nopietni runājot, Dzintars ikvienu kolekcionāru aicina neturēt sveci zem pūra. Šī brīža aktualitāte, viņaprāt, ir porcelāns, trauki, figūriņas: “Kolekcionēšana ir labs naudas ieguldījums. Piemēram, tie paši mīļie pirmskara Latvijas sudraba latiņi pirms kāda laika maksāja 15 eiro. Tagad pat līdz 40 eiro. Jā, tā ir sava veida investīcija. Ikvienam novēlu atrast kaut ko interesantu.”



Bauda parādīt, nevis slēpt. Dzintars Dvinskis ir pārliecināts, ka kolekcijas cilvēkiem ir jārāda: “Kāda jēga naudas maisu turēt un aprakt?”



Kāda ir sapņu manta? Retro moto kluba “Rūsa vējā” vadītājs Kaspars Romanovs uz krāmu tirdziņu atbrauca ar tautā saukto “Emku”. “Kas sēž *blaķenē*? “Rūsa vējā” *moču* bērni Raivo un Ričards. Kas ir kolekcionārs? Dullais, kam ir savs vaļasprieks. Kāda ir mana sapņu manta? Kāpurķēžu motocikls,” viņš atklāja.



Radio kolekcionārs. Viktors Skudrulis no Alūksnes atklāja, ka viņa pamatinterese ir radioaparāti, telefoni, translācijas aparāti: “Tiesa, esmu *apaudzis* arī ar citām senlietām. Tāpat krāju monētas. Ar radioaparātu kolekcionēšanu sāku aizrauties valsts simtgades priekšvakarā, kad televīzijā parādījās uzsaukums, – ko tu dāvāsi Latvijai? Tolaik nebija neviena aparāta, tagad – vairāk nekā piecdesmit. Ne katram cilvēkam veca manta patīk. Ir cilvēki, kuri, ierodoties jebkurā svešā valstī, uzreiz meklē krāmu tirdziņu. Tāpat ir cilvēki, kuri šādam tirdziņam pagriež muguru. Vai Balviem un Alūksnei ir nākotne? Šo laiku saucu par Latvijas nolemību, kas neattiecas uz Balviem vai Alūksni. Mēs virzām visu uz centru, uz Rīgu. Ja šeit skolas likvidējam, tad Rīgā ir skolēnu atlases konkursi. Latgaliešiem novēlu izturību, lai varam biežāk tikties pasākumos, kuros tiek atzīta vēsture, vecie darba tikumi un instrumenti. Mūsdienās ieslēdz veļas automātu, aizmirstot, ka tur kažķis pusdienlaiku guļ. Jāciena vēsture, ja gribam baudīt nākotni.”



Var sākt ar jebko. Zigmunds Liepiņš un Daiga Altberga smeļot atzina, ka pārstāv Madonu un Gulbeni. “Ar Dzintaru braucam uz dažādiem pasākumiem, tāpēc šodien esam šeit,” viņi paskaidroja. Daiga krāj koka ērgļus, bet Zigmunds ir jebkāda antikvariāta cienītājs. “Kolekcionēju porcelānu, kara relikvijas, monētas, mērkrūzes un daudzas citas lietas. Cilvēkiem ir interese, piemēram, Ādažos katru sestdienu pulcējas ļoti daudz interesentu,” secina Zigmunds. Jautāts, ar ko varētu sākt veidot kolekciju, Zigmunds paskaidroja, ka ar jebko: “Piemēram, mamma Dzintra Liepiņa krāj vārdītes, un šobrīd tās skatāmas izstādē Mārcienas bibliotēkā. Kā kļuva par kolekcionāru? Mazs puika būdams, vecā klēti laukos starp naglu bundžām atradu dažas vecas monētas. Tad pārskatīju visas bundžas, un kādas 20-30 nonāca manās rokās. Tā arī *saslimu*.”

*Turpinājums 10.lpp.

Sapņu kuģītis piestājis Viļakā

Sanita Karavoičika

“Pirms vasaras pilnbrieda, kad pār zemi kā mirdzoša ripa veļas saule, esam sapulcējušies šeit, Viļakas pludmalē, lai svinētu svētkus sapnim. Sapnim, kuram bija lemts piepildīties,” pagājušo svētdien, 26.maijā, uzrunājot klātesošos, teica Viļakas kultūras nama vadītāja INESE LĀCE. Viņa atgādināja, ka viļacēni kopā ar bērniem gandrīz gada garumā sapņojuši, ka Viļakas ezera krastā reiz stāvēs kuģis. Skeptiķi teiktu, ka tas nav iespējams, bet tomēr, pateicoties “Mežpils alus” izsludinātajam projektu konkursam “Dari savu pilsētu labāku” un iedzīvotāju aktīvajam balsojumam, spraigā cīņā kuģītis nu ir šeit.



Ja grib, tad var! Lielāko darbu kuģīša tapšanā ieguldījušas idejas autores un organizatores, pašvaldības speciālistes Vineta Zeltkalne un Inese Lāce. Viņas atklāja, ka mūsdienās par 10 tūkstošiem eiro, kas ir iegūtā galvenā balva, diemžēl daudz atļauties nevar: “Kuģītis, kādu gribējām, maksāja tikpat, cik šis, tikai ar vienu nullīti klāt – 100 000 eiro!

Bet, tā kā budžets bija ierobežots, nācās iztikt ar to, kas ir. Turklāt raudzījāmies no praktiskā viedokļa, lai par šo summu varam iegūt maksimāli daudz. Tagad ir vairāki slidkalniņi, pa kuriem bērniem šļūkt, trīs stūres un vēl iespēja pakāpēlēt uz augšu un leju. Bet vēl gribam lūgt, lai visi ir tikpat atsaucīgi arī nākamajam balsojumam, kurā iepilnājam labiekārtot pludmali ar zvilņiem, pārgērbtuvēm, soliņiem un atkritumu tvertnēm. Cerēsim, ka izdosies, jo zinām – ja grib, tad var!”



Bez darītājiem nav rezultāta. Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs teica paldies idejas autoriem, īstenotājiem un visiem, kas vairāk nekā reizi nobalsoja, lai sasniegtu rezultātu – sapņu kuģa uzstādīšanu Viļakā. Novada vadītājs novērtēja iedzīvotāju saliedētību, atzīstot, ka varam, ja esam vienprātīgi: “Esam vienprātīgi mazās un lielās idejās, atbalstām viens otru un svinam šos svētkus. Lai prieks mūsu bērniem!” Savukārt prāvestam Guntaram Sergejs Maksimovs pasniedza nelielu dāvanu – brokastu dēlīti ar uzrakstu: “Vai jūs ēdat vai dzerat, vai citu ko darāt, dariet Dievam par godu!”

Jāpagaida gadiņš. Gandarīta par jaunā rotaļu objekta atklāšanu Viļakas pludmalē ir arī viļacēniete Edīte Danieka, kura uz pasākumu ieradās ar jaunāko atvasīti – 6 mēnešus mazo dēlu Adrianu. Viņa pieļāva, ka, iespējams, kuģītis varēja būt mazliet lielāks, taču atzina, ka tāpat ir labi. “Ceru, ka jaunieši pret šo kuģīti būs saudzīgi, jo jau pierādījis, ka, tiklīdz kaut



kas jauns parādās, kādam vajag pabojāt. Tai pašai pludmales lapenei kādreiz apkārt bija dēliši, bet nu tie norauti. Gribētu, lai jaunieši prot novērtēt un saudzēt to, kas ir. Tagad mums jāgaida nākamais gads, kad Adriāns paaugsties un jau pats varēs izmēģināt kuģīša slidkalniņu,” prātoja Edīte.



Kuģītis mazs, bet labs. Svētdienas pēcpusdienā Viļakas pludmale bija cilvēku pārpildīta, jo atnākušie vēlējās apskatīties, par ko balsojuši. Pasākuma laikā izskanēja muzikāls sveiciens no grupas “Pogas”, mūsdienų deju grupas “Estrella” un sieviešu vokālā ansambļa “Cansone”, kā arī bija iespēja piedalīties dažādās aktivitātēs. Pēc kuģīša atklāšanas pirmie to steidza notestēt mazākie bērni.



Bez svētības neiztikt. Viļakas Vissvētās Jēzus sirds Romas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels pārsteigts secināja, ka karstajā un svelmes pilnajā dienā pludmalē sapulcējies vairāk cilvēku nekā dievkalpojumā baznīcā. Viņš atzina, ka kuģītis ir mazāks nekā fotogrāfijās šķita, bet piebilda, ka tomēr skaists. “Mums vēl daudz darba būs, lai ne tikai šis kuģītis patiktu, bet arī lai to nosargātu. Un es aicinu – ja kāds sāk to skrāpēt, pārvietot vai nesmuki uzvesties, zvaniet 112 vai man, un sūtiet bildes, jo šī objekta tapšanā pieliktas dažas negulētas stundas arī no mana budžeta. Lūgšim, lai Dievs pieņem to cilvēku dedzību, kuri iedegās par šo kuģīti. Svētīsim šo kuģīti. Sapulcējušies šeit, mēs lūdzamies, lai Dievs svētī un sargā šo objektu un dod arī mums labas lietas arī turpmāk, un lai cilvēkiem arvien vairāk būtu gan iedegšanās par labām lietām, gan arī vēlme pašiem darīt mīlestības darbus,” vēlēja prāvests.



Vislabāk – ponijam mugurā. Lielākā sajūsma kuģīša atklāšanas pasākumā bija bērniem. Sešus gadus jaunā Katrīna Augustāne no Rīgas (fotogrāfijā) uz pludmali ieradās ar savu trīsgadīgo brāli Dāvi un vecmamma. Kamēr mazmeita baudīja vizināšanos ar poniju meiteni Grietu, vecmamma pastāstīja, ka jūtas priecīga par šo dienu un notikumu, jo, kad mazbērni atbrauks ciemos, varēs nākt atpūsties uz pludmali: “Viļakā, daudzdzīvokļu māju pagalmos, bērnu laukumīņu praktiski nav. Jā, kuģītis ir maziņš, bet prieks, ka tāds vispār ir.” Savukārt ponija saimniece Rudīte Zelča pastāstīja, ka pasākumā poniju meitenei Grietai piekrišanas netrūka – izvizināties gribēja gan bērni, kuri pirmo reizi kāpa zirgam mugurā, gan jau pieredzējuši braucēji.



Reizēm ir pārāk liels miers. Guntars un Sarmīte Janiši uz kuģīša atklāšanas svētkiem ieradās ar savu ģimenes miluli – četrkājaino draudzeni Hairu. Viņi pastāstīja, ka šogad septembrī apritēs pieci gadi, kopš pieņemts lēmums no galvaspilsētas pārcelties uz dzīvi Viļakā. Guntars atzina, ka viņam šeit patīk viss, savukārt sieva neslēpa, ka reizēm piezogas domas, vai vajadzēja pārcelties. “Lēmumu pieņemt nebija grūti, bet ir brīži, kad uznāk domas, ka gribas atpakaļ. Man pietrūkst lielveikalu un cilvēku burzmas, jo reizēm Viļakā ir pārāk liels miers. Tieši tāpēc arī šodien esam šeit, jo pasākumi Viļakā nemaz tik bieži nenotiek,” pastāstīja Sarmīte.



Prieks, ka kaut kas jauns. Saģērbušies atbilstoši afišā norādītajai informācijai par jūras tematiku, pasākumā ieradās Viļakas pilsētas pārvaldes daiļdārzniece Kristīne Rundzāne ar bērniem Juri un Lindu un kolēģe Vineta. Kristīne neslēpa prieku, ka pilsētā parādījies jauns atpūtas objekts, un atzina, ka ļoti sekoja līdzī balsošanai. “Tā tiešām bija ļoti spraiga, un vienā brīdī jau likās, ka esam zaudējuši. Tagad galvenais, lai kuģītis labi kalpo!”

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika, foto – S.Karavoičika, A.Baltiņš



Muzeju nakts 2024 –

Šogad “Eiropas Muzeju nakts 2024” 18.maijā notika jau 20.reizi. Tas ir starptautisks muzeju pasākums, ko Starptautiskā muzeju padome (ICOM) pirmoreiz izsludināja 1977.gadā. Latvijā to atzīmē kopš 1978.gada. Savukārt 1999.gadā Francijas Kultūras un komunikāciju ministrija aicināja Eiropas muzejus organizēt kopīgu starptautisku akciju “Muzeju pavasaris”, kas vēlāk pārtapa akcijā – Muzeju nakts. Tās mērķis ir iepazīstināt ar muzejiem arī tos iedzīvotājus, kuri ikdienā muzejus neapmeklē. Pēc dažiem gadiem Muzeju nakts kļuva par vienu no aktivitātēm, kas saistīta ar Starptautiskās muzeju dienas atzīmēšanu.

Pagājušajā gadā, vēloties izpētīt arī citu pilsētu muzejus, devāmies uz Rīgu, kur apmeklējām VEF kvartālu, Rīgas Motormuzeju, Latvijas Nacionālo Mākslas muzeju un Latvijas Sporta muzeju, – par to publikāciju varat atrast 2023.gada 26.maija laikrakstā. Šogad turpinājam galvaspilsētas muzeju apskati un devāmies uz Kino muzeju, Ķīniešu dārgumu muzeju, Kara muzeju, Dekoratīvās mākslas un dizaina muzeju un Farmācijas muzeju. Šī gada Muzeju nakts tēma bija “Izzināt un iegūt, pētīt un saprast”. Lūk, pavisam neliels ieskats, jo par katru no šiem muzejiem varētu stāstīt vēl un vēl.

DEKORATĪVĀS MĀKSLAS UN DIZAINA MUZEJS, atzīmējot Azerbaidžānas un Latvijas diplomātisko attiecību 30.gadadienu, Muzeju nakts aicināja uz izstādi “Atmiņas ģenētiskais kods. Azerbaidžānas paklāji”. Ģenētiskā atmiņa ir sabiedrības kultūras un morāles sastāvdaļa un izstādes “Atmiņas ģenētiskais kods. Azerbaidžānas paklāji” galvenā vadlīnija. Laika ritējumā savu izpausmi tā rod paklāju aušanas tradīcijās. Pavedieni, mezgli, raksti – azerbaidžāņu paklājs nav tikai estētiski baudāms interjera priekšmets, bet veselas tautas mūžs, kas auster gažu tūkstošos. Azerbaidžānas paklāji ir pazīstami visā pasaulē ar to oriģinālo ornamentu, kompozīciju un krāsu risinājumu.



TRADĪCIJAS

Izstādē. Skatāmā kolekcija ir mākslinieku un meistariņu amatnieku kolektīvs darbs, kas balstās uz senču tradīcijām un mūsdienu dizaineru inovatīviem meklējumiem. Parāli ekspozīcija sniedz priekšstatu par Latvijas un Azerbaidžānas ornamentu līdzībām, atspoguļojot dažādus tautu mijiedarbības aspektus, vēsturiskās sakarības vai kopīgās tēmas, kas ietekmējušas abu valstu kultūru. Paklājos ieaustās saules zīmes, svastikas, dzīvnieku un putnu attēli, to ornamentālā apdare liecina par tradīciju atbalsi, nebeidzamu ticējumu, vērtību un mākslas savstarpējo caurviju.



Paklājs “Čelebi”. Darināts Garabagas reģionā no vilnas, izmantota tjurku paklāju siešanas tehnika.

RĪGAS KINO MUZEJS ir īpašs ar savu personisko attieksmi un vienlaikus augstiem kvalitātes kritērijiem it visā, ko piedāvā. Mājīgās telpas Vecrīgā ir vieta, kur satikties, apmainīties viedokļiem, iepazīties, uzzināt ko jaunu – ne tikai kino profesionāļiem, bet arī jebkurai apmeklētājai. 18.maijā Rīgas Kino muzeja programma un eksprezistāde bija veltīta tēmai “Adas Neretnieces noslēpumi”. Interesenti varēja noskatīties 1948.gada kinohroniku “Padomju Latvija” Nr. 34, kas bija filmu režisores Adas Neretnieces (1924 – 2008) prakses darbs, ko var uzskatīt arī par viņas debiju režijā. Tikpat unikālas laikmeta un arī Adas Neretnieces daudzveidīgās darbības liecinieces ir filmas “Rīgas mēbeles” (1956) un “Esiet sveicināti Latvijā!” (1969), kas ir savdabīgi un aizraujoši padomju perioda reklāmfilmu paraugi. Savukārt režisores filma “Vārnu ielas republika” (1970), kas, domājams, zināma vecākai paaudzei, kurai grāmata ar šādu nosaukumu bija jālasa skolā, stāsta par bērniem, kuru likteņi cieši saistīti ar svarīgiem vēsturiskiem notikumiem. Pašlaik muzeja krājumā glabājas ap 120 000 Latvijas un pasaules kinovēstures liecību, no tām 37 836 ir filmas, kinotehnika, dokumenti, fotogrāfijas, dekorāciju, kostīmu skices u.c.



35mm kamera ar atsevišķu kaseti ar 60m filmas. Ražota PSRS, rūpnīcā “Moskinap”, 1950.-1960.g. Lietojis Rīgas kinostudijas operators Gvido Skulte.

KLASIKA

“Kinorežisors – tā ir nolādēti grūta profesija, īpaši sievietei. Bet, kad esi tajā iekšā, atteikties nav spēka. Tomēr, ja es iepriekš būtu paredzējusi, ka vajadzēs tik daudz un tik bieži pazemoties, ka tik nomācoši liela būs atbildības nasta, – diez vai būtu gājusi šo ceļu.” /Ada Neretniece/

Leļļu jeb priekšmetu animācija. Neparasta izstāde, kas stāsta, ka filmas tēli darbojas speciāli izveidotā telpiskā vidē – līdzīgi kā mazā teātra izrādē. Katram tēlam parasti ir vairāku izmēru figūras, kuras var būt veidotas no dažādiem materiāliem, un maināmas galvas ar dažādām sejas izteiksmēm. Šajā tehnikā kustību veido, nedaudz izmainot tēla pozu vai pārliekot to citā vietā, ik reizi izmaiņas nofilmējot.

ĶĪNIEŠU DĀRGUMU MUZEJS apmeklētājiem Muzeju nakts piedāvāja apskatīt gan ekspozīcijas, gan piedalīties dažādās darbnīcās, kā arī nobaudīt ķīniešu tradicionālo tēju. Telpu iekārtojums – askētisks, gaišos toņos ar sarkaniem akcentiem, sakuras ziediem, gleznām. Aktivitātes notika vairākās nelielās telpās, kur varēja savām rokām izveidot origami (tauriņu vai puķi), paņemt rokās otu un patrenēties hieroglifu kaligrāfijā, fotografēties ar ķīniešu aksesuāriem, baudīt jasmīnu tēju vai apskatīt ķīniešu tērpus un aksesuārus.



Ķīniešu dārgumu muzejs pārseidz ar aktivitātēm. Ienākot muzejā, pirmajā telpā apmeklētājus sagaidīja vīrs, ģērbies sarkanās drānās. Viņš interesentiem atļāva pozēt un nofotografēties ar zobenu, turklāt parādīja, kā tas pareizi jātur. Foto – balvenieši Kristiāns un Līga.



EKSOTIKA

Karaoke. Ja kāds vēlējās, varēja pārbaudīt savas spējas un talantu, dziedot ķīniešu karaoke. Bez īpašām grūtībām tas, protams, izdevās kādai ķīniešu meitenei.



Gravīras “Lotoss” atspiešana. Uz šo nodarbību Muzeju nakts apmeklētāji gaidīja pat rindā. Līga, kura beigusi Balvu Mākslas skolu, savu lotosa ziedu ar krāsas un auduma palīdzību atspieda ļoti ātri. Šos darbiņus ikviens varēja ņemt uz mājām.

* Sākums 4.lpp.

baudījums kultūras gardēžiem



Ar vadmotīvu "Zem drošības karoga" šogad apmeklētājus sagaidīja **KARA MUZEJS**. Plašajās telpās, kas izvietotas vairākos stāvos, apskatei bija pieejamas muzeja pastāvīgās vēstures ekspozīcijas, kā arī jaunākā izstāde "NATO – Tev un Latvijai. Latvijas 20 gadi NATO". Apmeklējot šo muzeju, jāreķinās ar ilgāku laiku, – lai rūpīgi apskatītu visas ekspozīcijas, ar stundu vai divām ir krietni par maz. Izstādes ("Kara anatomija: cilvēka dzīvības vērtība", "Brīvības čuksti: Latvijas neatkarības zaudēšana un atgūšana. 1940/1990", "Latvijas neatkarības karš. 1918-1920" u.c.) vēstija par Latviju tās dažādos laika posmos, Pirmā un Otrā pasaules kara gadiem, par Krievijas Federācijas agresiju pret citām valstīm, par Zemessardzi toreiz un tagad... Pasākuma laikā muzeja viesiem bija unikāla iespēja aplūkot lielāko NATO karogu Latvijā, eksprezidentes Vairas Viķes-Freibergas NATO samītā Prāgā 2002.gada 21.novembrī vilkto kostīmu, 2006.gada Rīgas NATO samita tribīni un citas vēstures liecības par Latvijas valsts ceļu pretī dalībai pasaulē spēcīgākajā militārajā aliansē. Tikmēr mazākie apmeklētāji varēja iepazīties ar muzeja jauno tēlu – kaķi Seržantu – un kopā ar viņu izstaigāt muzeja izziņas taku.



Viens no akcijā "Twitter konvojs" ziedotajiem apvidus auto. To Ukrainas bruņoto spēku 93.mehанизētās brigādes karavīri izmantoja, lai uzvarētu kaujas pret Krievijas okupācijas spēkiem. Izstādes mērķis – ilustrēt kara nežēlību un atgādināt sabiedrībai, ka Ukrainas karavīri cīnās arī par Latvijas un visas pārējās Eiropas brīvību.



Ukrainā notriektais krievu armijas izlūkošanas drons "Orlan-10". Kopš Krievijas invāzijas sākuma 2022.gada 24.februārī agresora armija karadarbībā aktīvi izmanto "Orlan-10" izlūkošanas dronus. Ukrainas bruņotajiem spēkiem saskaņā ar eksistējošiem foto pierādījumiem līdz 2023.gada septembrim ir izdevies notriekt vai iegūt kā trofejas vizmaz 135 šī tipa dronus.

Foto piemiņai. Muzeja konferenču zālē notika tikšanās ar Zemessardzes štāba virsnieku, majoru Jāni Slaidiņu. Par aicinājumu Muzeju naktī apmeklēt Kara muzeju un iespēju redzēt dažādas Ukrainas kara "trofejas", skatoties TV raidījumu "Aktuālais par karadarbību Ukrainā", dzirdēja balvenietis Dainis, tāpēc Kara muzeja apmeklējums, tāpat kā hokeja skatīšanās Doma laukumā, viņam bija prioritāte numur viens, ko arī lieliski izdevās īstenot. Lieki piebilst, ka J.Slaidiņa grāmatu Dainis jau bija iegādājies pirms krietna laika kādā no tikšanās reizēm Rēzeknē, tomēr arī šoreiz viņš ziedoja naudu Ukrainai un tapa vēl viens foto kopā ar populāro latviešu militārpersonu.

FARMĀCIJAS MUZEJA, kas atklāts 1987.gadā kā Paula Stradiņa Medicīnas vēstures muzeja filiāle, apmeklējums pārsteidza ar neparastām aktivitātēm. Jau ienākot pa tā durvīm, kas iekārtots dzīvojamā ēkā un ir 18.gs. arhitektūras piemineklis, sagaidīja muzeja darbiniece, kas piedāvāja griezt "Laimes ratu", tādējādi izlozējot jautājumu. Katram jautājumam bija dotas trīs atbildes, – vajadzēja izvēlēties nepareizo apgalvojumu, lai iegūtu nelielu balvu. Ticiet, jautājumi nūdien nebija viegli! Tad varēja doties mierīgā pastaigā, aplūkojot 18.-19.gs. dokumentus un grāmatas, aptieku traukus, zāļu formas un ierīces to pagatavošanai, kā arī 20.gs. 20.-30.g. un mūsdienu Latvijā ražotos medikamentus. Tomēr neparastākais vēl bija priekšā!

Iztausti un sajūti, izgaršo un uzmini! Pagrābtelpā bija radīta senatnes atmosfēra – minimāls sveču apgaismojums, koka mēbeles, stikla trauki, kuros šķidrumā atradās neparasti augi un pat čūskas, dažādas kārbīņas un lādītes. Virs, kurš bija ģērbies viduslaiku izskata drānās un kuplu matu ērkuli uz galvas, lika katrai grupiņai uzminēt, kas atrodas viņa linu maisiņos... Tur, izrādās, bija kaltēta kukurūza, visparastākais Latvijas kartupelis un citas pārtikā izmantojamas lietas. Pēc tam atjautīgos minētājus viņš apbalvoja ar cukura graudiņu (tikai pilngadīgos, bērni balvā saņēma konfekti), uz kura uzpilināja spirtu saturošu vielu no Amerikas vai Latvijas (varēja izvēlēties)... Un arī šī viela bija jāatmin! Pareizi, Amerikai raksturīgais dzēriens ir tekila.



VESELĪBA



Pirts gudrības. Citā telpā, kuras sienas un griestus klāja neskaitāmas pirts slotiņas, kā arī gaiss smaržoja pēc zālītēm, darbojās pirtnieki Vilnis Lejnietis un Ivita Pičukane. Šeit meitas un sievas varēja izmēģināt savu atjautību un veiklību, ar milzum lielu un biezu koka karoti no bļodas *izmakšķerējot* vienlaikus gan sarkanu, gan baltu pupiņu. Kurai tas izdevās pietiekami ātri, pirtnieces ticējums vēstija par meitas gatavību stāties sievas kārtā un domāt par pavardu un bērniem. Savukārt pirtnieks ļāva izvēlēties to, pēc kā nu katrs šurp bija nācis, piemēram, pēc apgaismības, gudrības, draudzības, mīlestības..., un sāka savu rituālu, kura laikā bija jātur ciet acis. Jāteic, tas bija pat nedaudz maģiski... Protams, kā vēlāk atklājās, viss bija joks un domāts apmeklētāju izklaidēšanai. Jāteic, tas bija tik interesanti, ka nākamgad, iespējams, gan Farmācijas, gan citus muzejus vērts apmeklēt atkārtoti, jo šeit notiekošās aktivitātes ik gadu mainās.

Apsveicam!

Divu gadsimtu lielākā kļūda ir novērsta!



18.maijā Valmieras novada Dzimtsarakstu nodaļā gredzenus mija un par sievu un vīru kļuva balveniete EMERITA BREŅČEVA un vaidavietis GUNĀRS STALĪDZĀNS. Jaunā pāra liecinieki šajā skaistajā dienā bija fantastiskais vedējparis Ilona un Guntis no Nītaures.

Emerita un Gunārs no 9. līdz 11. klasei bija klasesbiedri Tilžas vidusskolā, savukārt no 1. līdz 8. klasei – paralēlklasesbiedri. Emerita ar draudzeni Ainu Rakstiņu sēdēja pirmajā solā, bet Gunārs aiz Emeritas – trešajā rindā. Viņš Emeritu atceras kā centīgu un klusu meiteni, līdz skolas pēdējā gadā pēkšņi atklāja un novērtēja, ka īstenībā viņa ir kolosāla, jauka un ļoti sakarīga. Bet tā kā tajā laikā Emeritai jau bija draugs un viņas sirds un prāts aizņemti, Gunāram šķita, ka nebūtu prātīgi pievērst uzmanību. Pēc Tilžas vidusskolas absolvēšanas abu ceļi pašķīrās – Emerita uzsāka studijas Latvijas Valsts universitātē, savukārt Gunārs – Rīgas Politehniskajā institūtā. Tālāk katram veidojās sava dzīve dažādos Latvijas novados. Viņi ik pa laikam satikās gan Tilžas vidusskolas, gan klasesbiedru salidojumos, kur lielāko laiku daļu pavadīja, lieliski izdejojoties. Gunāram patika, ka Emerita labi dejo, un arī Emeritai Gunārs šķita ļoti labs deju partneris. Gāja gadi, un, satiekoties salidojumos, Gunārs delikāti mēģināja saprast, kas notiek Emeritas sirdī un prātā, jo abi divi jau krietnu laiku dzīvoja bez otrajām pusītēm. Bet katru reizi, piemērotā brīdī mēģinot to noskaidrot, Emerita klusēja. Gunārs saprata, ka viņa savas sirdslietas nevēlas atklāt.

Pirms diviem gadiem – 2022.gada 28.maijā – notika kārtējais Tilžas vidusskolas salidojums. Iepriekšējā dienā Gunārs jau priecājās, ka atkal satiks Emeritu un varēs forši izdejojties. Domājot par šo tikšanos, viņš pēkšņi saprata, – tā nevar būt, ka gadiem ilgi Emerita uz uzdotajiem jautājumiem neatbild. Šis bija brīdis, kad Gunārs nolēma atklāti runāt par sirdslietu tēmu, jo pretējā gadījumā var būt pieļauta milzīga kļūda abu dzīvēs. Šīs domas tik ļoti pārņēma un satrauca Gunāru, ka viņš nakti pirms salidojuma negulēja. Salidojums izdevās brīnišķīgs un dejas bija fantastiskas! Abi virpuļoja pa plašo deju zāli, līdz Emeritai sagriezās galva un viņa iekrita Gunāra apskāvienos... Salidojums beidzās, bet abu atklātās sarunas turpinājās līdz saullēktam burvīgajā maija ceriņziedu naktī...

Pēc nedēļas Emeritai bija plānots doties uz Zelta šlagerfestivālu Cēsu novada Nītaurē, kur dzīvo Emeritas jaukie draugi Ilona un Guntis un vasarās arī Emeritas meita Violeta ar ģimeni. Šoreiz Emeritu Nītaurē sagaidīja arī Gunārs! Un atkal kopā pavadīts fantastisks pasākums ar dejām līdz rīta gaismai! Tas nekas, ka abi senioru gados, bet sirdis taču joprojām jauni. Vasara bija iesākusies fantastiski, un tā arī turpinājās! Abi kopā apmeklēja koncertus un citus kultūras pasākumus Cēsīs, Valmierā un Siguldā. Romantiskās attiecības turpinājās, līdz Gunārs, vadoties no sajūtām un notiku-



miem, Ziemassvētkos Emeritai uzdāvāja saderināšanās gredzenu ar briljantu. Nākamā gada septembrī Gunārs mīļoto sievieti ar asarām acis jau bildināja Nītaurē uz romantiskā tiltiņa. Sākotnēji viņam bija doma to darīt Parīzē, Eifeļa tornī, jo Emerita ar meitas ģimeni bija devusies ceļojumā uz Parīzi. Gunārs izdomāja, ka, Emeritai nezinot, aizlidos uz Parīzi un sagaidīs viņu Eifeļa tornī. Taču dažādu iemeslu dēļ šo ideju realizēt neizdevās.

Gunārs uzskata, ka divu gadsimtu lielākā kļūda tika novērsta 18.05.2024. – abu kāzu dienā. Dieviņš bija parūpējies par ļoti skaistu laiku – āra saulains, silts, ziedēja un smaržoja ceriņi, ābeles. Laulību reģistrācija notika Valmieras novada Dzimtsarakstu nodaļā, savukārt svētku turpinājums – viesu namā “Mazais Ansis” tuvāko un mīļāko cilvēku lokā. “Joprojām kavējamies šīs svarīgās, ideāli izdevušās dienas atmiņās. Skatāmies un priecājamies par skaistajiem sadāvātajiem ziediem,” stāsta jaunlaulātie.

Kāzu ceļojumā viņi plāno doties uz tālo Austrāliju, kur dzīvo Emeritas māsiņa Vivina. Lai arī abi ir senioru gados, Emerita un Gunārs turpina aktīvi darboties un strādāt. Gunārs ir līdz ausīm elektronikā – strādā Valmierā datorfirmā, remontē elektroniku un datorus, programmē kases aparātus. Viņa vaļasprieks jau 45 gadus ir alpīnisms, Gunārs ir arī alpīnisma instruktors – apmāca, trenē un vada alpīnistu grupas. Līdz 50 gadu vecumam regulāri piedalījās alpīnistu sacensībās, bet

vēlāk – kā sacensību tiesnesis. Savukārt Emerita vasarās darbojas savās dzimtajās mājās Tilžas pagastā, kopj aptuveni 50 aizgājēju kapavietas dažādās kapsētās, gatavo personālizstādes, kā arī pēc vajadzības dodas uz Rīgu vai Nītauri palīdzēt meitas ģimenei un darboties ar mazmeitiņām. Tagad Emeritai pievienojusies vēl viena dzīvesvieta – skaistā, ziedošā Vaidava. Pēc kāzām gan Emerita, gan Gunārs atzīst, ka tā ir brīnišķīga sajūta – būt kopā, mīlēt un atbalstīt vienu otru: “Esam vienkārši laimīgi!”

Jaundzimušie



Jau sen nolēma – būs Lelde. 4.maijā pulksten 19.32 ģimenes dzemdībās pasaulē nāca meitenīte. Svars – 3,490kg, garums 58cm. Meitenītes vecāki Guna un Elvijs Logini no Šķilbēnu pagasta Rekasas stāsta, ka šis ir viņu pirmais bērniņš. “Vēl pirms nebija zināms gaidāmā bērniņa dzimums, daudzi no malas lielā vienprātībā prognozēja, ka pēc dažādiem tautas ticējumiem izskatās, ka būsīm vecāki puikam. Savukārt, kad novembrī aizgājām uz ultrasonogrāfijas pārbaudi, daktare paziņoja, ka tomēr gaidām meitenīti. Tas patiešām bija pārsteigums mums abiem,” stāsta Guna. Tiklīdz kļuva zināms gaidāmā mazulā dzimums, atlika vienoties par labāko vārda variantu. Jaunie vecāki stāsta, ka tas izdevās bez problēmām un nesaskaņām, jo Guna un Elvijs jau sen vienojās, – ja viņiem kādreiz būs meita, viņu sauks par Leldi. Savukārt dēla vārds nebija pat padomā. Mediķu noliktais dzemdību datums bija 15.maijs, taču Leldei bija savi plāni – viņa nāca pasaulē pāris dienas pirms laika. “Uz slimnīcu līdzī ņemamās somas, protams, jau bija saliktas, taču isti gatavi šim brīdim vēl nebijām. Priecājos, ka slimnīcā varējām būt kopā – kamēr atkops pēc ķeizargrieziena operācijas, Elvijam bija iespēja meitiņu kopā ar vecmāti nosvērt, nomērit un sagērbt. Visi, kas mazulīti redzējuši, teic, ka Lelde ir īsta tēta meita – gan pēc sejas vaibstiem, gan matiņiem. Tautas ticējums vēsta, kad tad viņa būs laimīga. Cerēsim, ka tā arī notiks!” teic jaunā māmiņa.

Vēl dzimuši:

15.maijā pulksten 18.07 piedzima meitenīte. Svars - 3,760kg, garums 55cm. Meitenītes mamma Dace Žīgure dzīvo Alūksnē.

17.maijā pulksten 2.47 piedzima meitenīte. Svars - 3,515kg, garums 59cm. Meitenītes mamma Ligita Akulova dzīvo Balvu novada Bērzkalnes pagastā.

18.maijā pulksten 9.47 piedzima meitenīte. Svars - 3,420kg, garums 54cm. Meitenītes mamma Ieva Putniņa dzīvo Balvos.

21.maijā pulksten 7.45 piedzima meitenīte. Svars - 3,560kg, garums 56cm. Meitenītes mamma Sintija Velme dzīvo Balvu novada Krišjāņu pagastā.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Jautājumu un atbilžu pasākums Rugājos

Piedalās un organizē prāta spēles



Foto - no personīgā arhīva

Aktīvi, erudīti un zinoši cilvēki. “Spēlei Rugājos gatavojamies atbildīgi. Visgrūtākais bija izšķirties par jautājumu sarežģītību. Protams, kas vienam šķiet grūts, citam – viegls. Negribējās, lai jautājumi ir pārāk grūti vai vienkārši. Kopumā viss izdevās labi. Par katru pareizu atbildi komanda varēja iegūt 10 punktus. Rezultātā, kurai komandai vairāk punktu, tā arī uzvarēja. Komandā varēja būt 3 – 5 cilvēki. Katrā, izņemot vienu, bija pieci cilvēki. Protams, cerējām uz lielāku iedzīvotāju atsaucību. Sirsnīgs paldies ikvienam, kurš piedalījās. Vairāki cilvēki, kurus uzrunājām, aizbildinājās, ka neko nezina, kādam tajā dienā bija ielānāts cits pasākums. Tam, ka neko nezina, negribu piekrist, jo katrs kaut ko jau zina,” pārliecināta I.Jermakova (attēlā – 1.rindā pirmā no labās). Taujāta, vai piekristu līdzīgu spēli noorganizēt arī citviet, piemēram, Lazdukalnā, Inese atzina: “Protams!”

18.maijā Rugāju tautas namā vairāki interesenti pārliecinājās par savām un klātesošo zināšanām dažādās jomās, prasmī koncentrēties un rast atbildes, kā arī, protams, veiksmi, jo komandas mērojās spēkiem “Erudīcijas jeb prāta spēlē”.

Piedalās piecas komandas

Aprīļa vidū Rugājos notika pirmais “Prāta spēļu vakars”, kurā piedalījās piecas komandas un uzvaras laurus plūca novadnieces INESES JERMAKOVAS komanda. “Pēc spēles ierosināju, ka nākamo spēli mēs varētu noorganizēt, un Rugāju tautas nama vadītāja Gunta Grigāne piekrita. Paldies viņai par sadarbību un atbalstu!” teic bijusī lazdukalniete Inese, kura pašlaik dzīvo Rēzeknē un strādā Rēzeknes valstspilsētas Izglītības pārvaldē par metodīki. “Šajā darbavietā strādāju tikai piekto mēnesi, iepriekš strādāju Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijā. Iesākums jaunajā darbā bija grūts, jo ļoti skumu pēc skolas, ilgojos pēc saviem skolēniem. Ilgi nevarēju pierast pie klusuma, kāds valda Izglītības pārvaldē. Biju pieradusi, ka apkārt čum un mudž. Pietrūka komunikācijas ar bērniem un jauniešiem. Šobrīd jau ir vieglāk. Joprojām sazinos ar dažiem saviem skolēniem. Priecājos, ka mani atceras gan skolēni, gan vecāki,” atklāj I.Jermakova.

Otro spēli Rugājos viņa vadīja kopā ar meitu Aigu un dēlu Kristeru, kuri pasākumam gatavojās ļoti atbildīgi. Spēlē piedalījās piecas komandas, dalībniekiem nevajadzēja atklāt vārdus un uzvārdus, pietika vien ar komandas nosaukumu. Dalībnieku vidū bija gan jaunieši, gan vecāka gadagājuma cilvēki no Rugājiem un tuvākās apkārtnes. Vienu komandu, piemēram, pārstāvēja pieci biedrības “Neakarība Balt” puīši. Spēlei organizatori bija sagatavojuši 12 kārtas. Izspēlēja 10: Eiropa, daba, ģeogrāfija, latviešu mūzika, vispārīgie, vēsture, ķīmija, māksla, zīmoli, supervaroņi. Visām komandām bija sagatavoti vienādi jautājumi, uz kuriem vajadzēja rast atbildes. Pēc katras kārtas ikviens spēles dalībnieks varēja iepazīties ar pareizām atbildēm. Lai precīzi saskaitītu komandu iegūtos punktus, organizatori izmantoja Excel programmu.

Spēlē visa ģimene

Taujāta par to, kā radās interese par erudīcijas pasākumiem, Inese stāsta: “Radu iedvesmoti, uzsākām dalību prāta spēlēs pa Latviju. Pirmā pieredze bija “Prāta laboratorija Apē”, tad sākām braukt uz dažādām Latvijas pilsētām, lai piedalītos prāta spēlēs. Šos braucienus uztveram kā mūsu mazos ceļojumus pa Latviju. Priecē tas, ka mani bērni – jaunieši – labprāt iesaistās šāda veida aktivitātēs. Parasti komandas sastāvā esam visa ģimene, gandrīz vienmēr piedalās arī mana mamma. Esam bijuši Alūksnē, Ķeipenē, Kurmenē, Rīgā, Valmierā, Lielvārdē, Preiļos, Ludzā, Kubulos, Dobeļē, Madonā un citās vietās. Šī gada janvārī Alūksnē ieguvām

1.vietu, līdz ar to esam iekļuvuši Vidzemes pusfinālā, kas notiks Valmierā. Vistrakāk veicās Rīgā, jo tur bija sapulcējušies erudīcijas lielmeistari, kuri piedalās “V.I.P.” un citās populārās prāta spēlēs. Kopumā ņemot, rezultātu ziņā esam kaut kur pa vidu – dažreiz augstāk, dažreiz zemāk, kas nozīmē, ka ir, kur augt.”

Runājot par spēļu tēmām un jautājumiem, Inese atklāj, ka tēmas dažreiz ir ļoti šauras, kā, piemēram, saldie ēdieni, čūskas, veču lietas, motocikli, auto, zirgi, jaunieši, roks, ārstniecības augi, klasiskā mūzika, ieroči: “Visvairāk nepatīk tēmas par konkrēto vietu, kurā notiek spēle. Jo var pajautāt par kādu ielu, veikalu vai pasākumu, ko pārsvarā zina tikai vietējie iedzīvotāji. Līdz ar to šajā kārtā ir vismazāk punktu. Parasti šī kārtā ir minusu raunds. Tas nozīmē, ka, atbildot nepareizi, punkti dilst. Dažreiz pirms spēles pabraukājam pa pilsētu, lai apskatītu nozīmīgākās vietas: pieminekļus, piemiņas plāksnes, statujas u.tml. Reizēm šīs tas noder atbildēm. Personīgi man patīk jautājumi par medicīnu, dabu, ģeogrāfiju. Jauniešiem – par sportu, filmām, supervaroņiem.” Novadniece pārliecināta, ka, piedaloties šāda veida spēlēs, vienmēr var uzzināt ko jaunu. Turklāt erudīcijas spēles ir aizraujošas, jo laika izdomāt un iesniegt atbildes ir maz. Vai punktu skaitu ietekmē arī steiga un, lai arī neliels, bet tomēr uztraukums? “Protams, mierīgos apstākļos būtu vairāk pareizu atbilžu. Mēs nebraucam uzvarēt, bet aktīvi un interesanti pavadīt laiku. Protams, bez stresa neiztikt. Tā ir kopā būšana ar ģimeni, kas mums ir ļoti nozīmīga,” atzīst Inese.



Foto - no personīgā arhīva

Spēles uzvarētāji. Šai komandai 18.maija pasākumā Rugājos uzsmaidīja veiksmē, jo viņi ne tikai daudz zināja un prāta ātri atbildēt, bet arī uzdrošinājās nebaidīties, piedalījās un uzvarēja!



Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Jautājumi un atbildes. Attēlos redzamais piemērs liecina, ka erudīcijas spēles dalībniekiem jābūt vispusīgi zinošiem, jo jautājumi aptver vairākas tēmas un valstis.

Lappusi sagatavoja A.Socka

Maija dziedājumi

Dzied garīgās dziesmas Dievmātes godam

Maijs katoļu baznīcās ir Svētās Jaunavas Marijas mēnesis – laiks, kad dievnamos, mājās, kapsētās un ceļmalās pie krucifiksiem skan dziesmas un lūgšanas Dievmātes godam. Arī Baltinavas pagasta Pliešovas kapsētā jau vairākus gadus ir tradīcija maija svētdienās godināt Dievmāti.

Dziesmas dāvā gandarījumu

VALENTĪNA LOČMELE Maija dziedājumos piedalās jau vairākus gadus. “Neviens nav mācījis dziedāt, pirms vairāk nekā 10 gadiem piebiedrojos vietējām sievietēm un dziedu. Atbalstu dziedošās sievietes, tā teikt, velku līdzīvi viņām. Neuztveru to kā pienākumu, vienkārši dziedu Dievmātes godam un sajūtu gandarījumu par to. Uz kapiem svētdienās dziedam aptuveni vienu stundu, agrāk dziedāja ilgāk – 1,5–2 stundas,” stāsta Valentīna. Taujājot, vai ir kāda garīgā dziesma, ko biežāk vēlas dziedāt, viņa atbild, ka tādas, ko varētu atzīt labāku par citām, nav, jo visas dziesmas, ko dzied Dievmātes godam, patīk. Uz jautājumu, vai dziedās arī turpmāk, Valentīna saka: “Ko mēs varam paredzēt, kāda būs situācija tuvākajos gados. Kamēr dzīvošu, tikmēr dziedāšu.” Viņa piekrīt, ka dziedātāju pie krusta vai kapos paliek arvien mazāk, bet uzskata, ka Maija dziedājumu tradīcija ir labprātīgs pasākums, ko nedrīkst nevienam uzspiest, citādi dziesmas neskanēs no sirds. Svētdienās, kad beidzas dziedāšana kapsētā, Valentīna apkopj piederīgo kapu kopiņas un ar mierīgu sirdi dodas mājup. Runājot par to, vai ar citām dziedātājām pārrunā arī vietējās dzīves aktualitātes, viņa smeij: “Ikdienā laukos katram ir sava dzīve un savi darbi, nav kad klačas sist. Un nesnāž jau bieži satikties ar citām sievietēm, ja nu vienīgi veikalā vai kādā pasākumā.”

Dievs dod spēku

LŪCIJA KAŠA vairākus gadus ir bijusi Pliešovas kapu vecākā. Tajā laikā iesāka tradīciju maijā dziedāt kapsētā, ko nākamie kapu vecākie – iepriekš Astērijs Keišs un pašlaik Marita Kušnīre – turpina. Runājot par to, kā aizsākās interese par Dieva un Dievmātes dziesmu dziedāšanu, viņa atklāj, ka augusi Briežuciema pagastā, dziedāt iemācījusi mamma: “Visa ģimene gājām dziedāt pie krusta. Mājās katru vakaru un svētdienās skaitījām lūgšanas. Tā tas bērniībā iegājās, ka ar lūgšanām un garīgām dziesmām turpināju dzīvot arī vēlākos gados. Regulāri braucām vai gājām kājām (7 km) uz baznīcu. Cik tas bija skaisti! Ceļmalās bija daudz māju, ik pagalmā – aka ar aukstu un slāpes remdējošu ūdeni. Tagad tās mājas jau nojauktas. Gribētos pa to ceļu vēl kādreiz paiet, bet nav ne māju, ne aku...”

Lūcijai ir 86 gadi, bet viņa joprojām darbīga – dzied dziesmas gan kapsētā, gan baznīcā, kopj un pušķo baznīcu: “Labprāt šo darbu uzticētu kādam citam, bet cilvēki negrib uzņemties šādu pienākumu. Rūpējos par baznīcu Dievam par godu, un Viņš dod man spēku.” Pliešovas kapu vecākā M.Kušnīre atzīst, ka Lūciju var saukt par draudzes vecāko: “Viņas ģimene pirms daudz gadiem uzcēla māju pie baznīcas. Lūcija katru dienu ir baznīcā, visu sakopj, sapušķo, piedalās svētajās Misēs. Kopā ar piekalpotāju Normundu Švīgeru un prāvestu Filipu Davidoviču vienmēr sakārto svētku altārus svētku un bērnu dievkalpojumiem. Lūcija aktīvi iesaistās draudzes dzīvē, piemēram, ilgu gadus vadīja sakrālo procesiju. Aptuveni 20 gadus par procesiju esmu atbildīga es, lai gan parasti visu darām kopā, uzklāšu viņas padomus un ieteikumus.”

Maija dziedājumos dziesmas iesāk citreiz



Foto - no personīgā arhīva

Pie ieejas kapličā. Aizvadītajā svētdienā Pliešovas kapsētā dziedātājas – Marita Kušnīre (no kreisās), Lūcija Kaša, Valentīna Ločmele un Marija Bukša – slavēja Dievu, godināja Dievmāti un lūdza par mirušajiem. “Maijā regulāri nākam dziedāt. Cienījamā vecumā ir Janīna Rimicāne un Emīlija Daukste, kuras, būdamas spēka gados, arī vienmēr piedalījās dziedājumos. Daudzas babiņas, kuras dzīvoja netālu no kapiem un gāja dziedāt, piemēram, Domicella Kaša, ir Mūžībā,” stāsta M.Kušnīre.

Lūcija, citreiz kāda cita no sievietēm, jo, kā saka ilggadējā dziedātāja, visi prot dziedāt. Iesāk dziedājumus ar litāniju Vissvētākās Jaunavas Marijas godam un Dieva žēlsirdības kronīti, turpina ar dziesmām, ko ik svētdienu pamaina, jo visas dziesmas, kas veltītas Dievmātei, ir ļoti skaistas un uzrunājošas.

Aizvadītajā otrdienā baltinaviete pabija Aglonas bazilikā, kur guva skaistu piedzivojumu, klausoties ne tikai Svētajos Rakstos, bet arī skaistajā kora dziedāšanā un ērģeļu spēlē. Agrāk, kā skaidro Lūcija, Vasarsvētkus svinēja trīs dienas. Aglonā vēl saglabājusies šī tradīcija. “Kad aizeju uz baznīcu, jutos kā uz pusi jaunāka. Tas ir Dieva spēks. Ja uz sirds ir kāds smagums, baznīcā visas bēdas aizmirstas. Ir vajadzīga īsta ticība – ja ticībā lūgsies, tad

Dievs palīdzēs, to esmu daudzreiz piedzivojusi. Es tam ticu un lūdzu Dievu, lai atgriež cilvēkus pie ticības. Dažkārt cilvēki iet uz baznīcu bez ticības, paskatās, kā kurš ir apģērbies, pakavējas un iet mājās. Ir jāiet uz baznīcu ticībā, tad būs arī svētība. Kur vēl lielāku žēlastību dabūt, kā piedaloties svētajā Misē? Lūgšanās neprasu no Dieva, piemēram, ilgu mūžu sev, cik atvēlēs dzīvot, tik arī dzīvošu. Vēl svarīgi atcerēties, ka vienmēr jāpateicas. Diena nodzīvota, jāpateicas, ka nekas slikts nenotika, ka varējām kalpot un strādāt. Nevis tikai prasīt, bet jāpaļaujas, lai notiek Dieva prāts. Kā Pestītājs cieta, tā arī mums jāpacieš, jānes savs krusts ar pacietību. Dievs dod tik ciešanu, cik katrs var panest,” pārdomās dalās Lūcija.

Īsumā

Papildina saimniecību ar dažādiem putniem

Iepriekš esam rakstījuši, ka novadniece SIGNIJA ZIZLĀNE laukos audzē lavandas, ir iegādājusies vistas un bites. Šoreiz piedāvājam nelielu ieskatu viņas izveidotajā saimniecībā, kur pamazām ienāk truši un dažādu sugu un šķirņu putni.

“Man ļoti patīk putni un daba. Cik fantastiski, ka ir savs zemes pleķītis!” ar sajūsmu teic Signija. Viņas saimniecībā putniem atvēlēta plaša teritorija, kur brīvi staigāt, ir uzstādīta arī zosu un piļu mājiņa, kas nokrāsota rozā krāsā, un pie tās piestiprināti putnu būriši. Vienā no būrišiem jau dzīvo strazdu ģimene. Saimniece ir iegādājusies, piemēram, zosis, tītarus, Pekinas un muskatpīles, zīda un pērļu vistiņas, kohīni (liela izmēra vistas), no Polijas ir atceļojis čabo vistu pāris u.c. putni. Signijai saimniecības paplašināšanā ir lieli un realizējami plāni: “Veidosim trušu mini pilsētiņu. Gribam atšķirties no citiem lavandu lauku īpašniekiem. Piemēram, ja kādam ciemiņam neinteresēs lavandas, viņš varēs aplūkot un nofotografēties ar trušiem vai putniem. Katrai putnu sugai atvēlēsim savu teritoriju, būvēsim viņiem mini fermu.”



Foto - no personīgā arhīva



Foto - no personīgā arhīva

Zīda vistiņas. Dekoratīvās vistas izceļas ar garām, šaurām, pūkainām spalvām un zili melnu ādas krāsu, ir labas perētājas un gādīgas cāļu mātes. Putni ir mierīgas dabas, tie nelido, jo zīdaiņās līdzpalvas nespēj tos pacelt gaisā.

Trusēns. Trušiem, līdzīgi kā pilēm un zosim, ir uzbūvēta pašiem sava skaista mājiņa, kas liecina, ka saimniece rūpējas par katru dzīvnieku vai putnu, kas mīt viņas saimniecībā. Signija priecājas, ka arī citiem būs iespēja aplūkot saimniecības iemītniekus.



Foto - no personīgā arhīva



Piļu un zosu māja. Interesants akcents ir putnu būriši, kas piestiprināti pie mājiņas sienas.

Lappusi sagatavoja A.Socka

Saņem apbalvojumu

Cilvēks, kurš nekad nestāvēs malā

Valsts neatkarības atjaunošanas gadadienas priekšvakarā, 3.maijā, līdz ar 15 citiem kolēģiem par priekšzīmīgu dienestu, nozīmīgu ieguldījumu Valsts robežsardzei noteikto uzdevumu izpildē un sakarā ar Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas 34.gadadienu Iekšlietu ministrs izteica Pateicību Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes Viļakas II kategorijas dienesta galvenajai inspektorei kapteiņai INTAI POIKĀNEI.

Intas Poikānes, kurai robežsardze kopš 1995.gada ir vienīgā darbavieta, ieguldījums valsts drošībā novērtēts vairākkārt. Viņas apbalvojumu kontā ir pirms desmit gadiem Iekšlietu ministra Riharda Kozlovskā pasniegtais Atzinības raksts, arī trešās pakāpes Robežsargu nopelni zīme par izcilību dienestā un vairāki citi dienesta izcilības apliecinājumi. Jau 15 gadus Inta par mājām sauc Balvu novadu, kaut gan dzimusi un augusi Kārsavas pusē.

Kā, pēc izglītības būdama ekonomiste, nonācāt robežsardzē?

– Kad pabeidzu Rēzeknes Augstskolu, kur studēju ekonomiku un uzņēmējdarbības vadību, darba iespēju Kārsavā bija maz. Ieraudzījusi sludinājumu, ka Rēzeknē Robežsardzes mācību centra Ierindas nodaļā meklē lietvedi, nolēmu pamēģināt. Tie bija laiki, kad vēl visu rakstījām ar roku bez datoriem, atalgojums bija ļoti zems. Tolaik bijām Aizsardzības Ministrijas pakļautībā un valstī vēl pastāvēja obligātais militārais dienests. Tur nostrādāju līdz 2008. gadam, sasniedzot leitnantes dienesta pakāpi. Tad mani pārcēla darbā uz Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldi Viļakas II kategorijas dienestu. Kad sāku strādāt, robežsardzes Rēzeknes mācību centrā dienēja tikai trīs sievietes. Gadiem ritot, šis skaits aizvien pieauga, un tagad robežsardzē daiļā dzimuma pārstāvju ir pat vairāk nekā vīriešu – vismaz mūsu dienestā ir sievietes pārsvars.

Robežsardze ir militārs dienests, kurā tradicionāli vairāk tomēr darbojušies vīrieši. Kā sievietes jūtas 'vīriešu pasaulē'?

– Protams, vīrieši dienestā ir nepieciešami, bez viņiem neiztik. Piemēram, mūsu darbā nereti jāaiztur pārkāpēji, kas vairumā gadījumu ir vīrieši. Sieviete to ir grūtāk izdarīt. Mēs esam fiziski izturīgas, tomēr ir dažas nianšes, piemēram, sievietei nevar veikt aizturēto vīriešu apskati. Turpretim dokumentu kārtošana daiļā dzimuma pārstāves ir pat atbildīgāka un centīgāka par vīriešu.

Kādi ir Jūsu pašreizējie darba pienākumi?

– Mūsu dienesta uzdevums ir kontrolēt, vai ārzemnieki mūsu valstī uzturas likumīgi. Pārbaudām arī ārzemnieku nodarbinātības likumību. Ja pilsonības un migrācijas dienests atsūta vēstuli par aizdomām uz fiktīvu laulību, pārbaudām arī šādas laulības. Strādājam ar aizturētajiem ārzemniekiem, kuri nelikumīgi šķērsojuši valsts robežu, arī izraidām no valsts. Mūsu pārziņā ir darbs ar patvēruma meklētājiem. Tagad ar patvēruma meklētājiem strādājam arī nesen atvērta PMPL Patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā "Liepna", Alūksnes novada Liepnas pagastā. Darba apjoms pēdējo dažu gadu laikā ir krietni pieaudzis, turklāt pienākumus veicam jebkurā dienakts stundā. Nevaru droši plānot savu brīvo laiku. Reizēm gadās – sāku vāriet zupu, bet man piezvana, ka jābrauc uz darbu. Kad tikko sākas nelegālo imigrantu pieplūdums uz Latvijas–Baltkrievijas robežas un neviens vēl isti nezināja, ko ar viņiem iesākt, bija gadījums, – lasot aronijas pie krūma, saņēmu zvanu, ka uz vienu dienu jāaizbrauc pastrādāt uz robežsardzes Daugavpils pārvaldi. Aizbraucu uz vienu dienu, bet paliku tur nedēļu. Labi, ka mūsu pusē pagaidām ir salīdzinoši mierīgi. Tagad Latvija vairs neuzņem tik daudz migrantu, tikai tos, kuri jāuzņem humānu apsvērumu dēļ. Bet sākumā ņēmām pretī visus. Biju aculieciniece, kā tas notika. Radās sajūta, ka sācies karš – tik daudz viņu bija... Vedām ar autobusiem, savācot viņus pa ceļa malām. Tur bija arī mazi bērni, slapji, izmirkuši...

Jums, kā sievietei, nebija grūti uz to visu noskatīties?

– Protams, bija žēl. Smējos, ka esmu kā māte Terēze. Vjētnamiešiem, kuri sniegu ieraudzīja pirmo reizi, gāja bez cepurēm, bez cimdiem, bez siltām zeķēm, nesu to visu no mājām. Bet ar laiku šis darbs nocietina. Ko tur teikt, ja cilvēki pierod pat morgā strādāt. Ar laiku to visu sāku uztvert kā darbu, neielaižot sevī emocijas. Ir diezgan grūti arī tādēļ, ka esmu ļoti līdzjūtīgs cilvēks. Man ir žēl dzīvnieku. Varu noziedot, ja kāds prasa palīdzību. Man pat vietējie dzērāji

prasa naudu. Reizēm iedodu, kaut zinu, ka viņam vajag pudelei. Vai arī abi kopā aizejam uz veikalu, nopērku viņam maizi. Reizēm šķiet, ka pievelku tādus cilvēkus.

Nekad nav gribējies mainīt nodarbošanos?

– Tāpat kā visiem, arī man ir bijuši tādi momenti. Taču būtībā man sanāca nomainīt nodarbošanos. Ja līdz 2008.gadam strādāju ar dokumentiem, ar statistiku, nomenklatūru, tad tagad mans darbs krasi atšķiras. Tādēļ nevaru teikt, ka esmu aizsēdējies vienā vietā. Ja 2008. gadā, kad pārgāju šinī darbā, migrantu vēl nebija tik daudz, tad 2016.gadā plūsma bija ļoti liela. Tagad atkal ir mierīgāk. Tā kā šajā sistēmā strādāju visu dzīvi, man grūti spriest, bet tie, kuri nomainījuši darbu, saka, ka civilajā dzīvē viss esot vienkāršāk. Taču saprotu, ka katrai maizei sava garoziņa. Robežsardzei tiešām esmu ļoti pateicīga, jo darbs man patīk.

Pagājušajā gadā varējāt doties izdienas pensijā, tomēr pagarinājāt dienesta laiku. Kāpēc?

– Jā, varēju. Taču man vēl dzima bērni. Abas meitas – Alise, kurai ir 20 gadi, un 14-gadīgā Elizabete joprojām mācās. Vecākā šogad pabeigs Latgales mūzikas un mākslas vidusskolu un plāno studēt Mākslas akadēmijā. Meitām vēl finansiāli jāpalīdz.

Kopš Krievijas pilna mēroga iebrukuma Ukrainā aizvien biežāk tiek pieļauta kara iespējamība arī Latvijā. Vai tas Jūs nebedē, jo robežsargi būs pirmie, kas stāsies preti ienaidniekam?

– Jā, robežsargi būs pirmie. Mēģinu par to nedomāt, kaut gan pārliecības, ka kara nebūs, man nav. Nekad nevarējām iedomāties, ka mūsdienās ir iespējams tāds karš kā Ukrainā. Bet, izrādās, notikt var jebkas un tam ir jābūt gataviem. Daudzi arī jautā, kāpēc šādā kara draudu situācijā pagarināju dienestu. Taču, ja arī kas notiks, tāpat došos aizstāvēt dzimteni. Nebūšu cilvēks, kas stāvēs malā. Arī ikdienā nevaru paiet garām netaisnībai, ja kāds citam dara pāri.

Nav gadījies, ka no agresora pēc tam pati dabūjat ciest?

– Nav gadījies. Toties ir gadījies, ka man pasaka paldies.

Darbs ir grūts, bet noteikti ir arī brīži, kas sniedz gandarījumu?

– Darbs ir interesants. Katra situācija ir citādāka. Vienmēr jāizdomā, kā rīkoties.

Vai pārkāpēji respektē robežsardzes pārstāvjus?

– Ir dažādi. Tagad cilvēki vairs neizjūt tādu bijību, kā tas bija agrāk. Ja viņš pa dzīvi ar visu ir neapmierināts, tad izgāzis savu neapmierinātību arī uz tevi. Taču mēģinām tikt galā ar visiem. Pārkāpēju vidū gadās tik nepatīkami cilvēki, ka, pārnākot mājās, vēl ilgi nespēju atgūties no negatīvajām emocijām.

Kas palīdz kaut uz brīdi aizmirst darba problēmas?

– Vienmēr ir patikuši rokdarbi – adu, tamborēju. Kādu laiku biju aizrāvusies ar tautisko šaļļu adīšanu. Tagad tamborēju modernos iepirkumu tīkliņus. Redzot, ka cilvēkiem mani rokdarbi patīk, bieži tos dāvinu. Pēc iespējas biežāk cenšos laiku pavadīt kopā ar ģimenes mīluli – franču buldogu, ar kuru kopā apmeklējam suņu paklausības nodarbības laukumā "Vilku ieleja". Tur socializējas gan cilvēki, gan dzīvnieki. Šoziem pievienojos arī "Balvu roņiem". Gribētos to darīt biežāk, bet visam nepietiek laika.

Varbūt arī Jūsu senču vidū bijis kāds robežsargs?

– Vecmamma no mammas puses stāstīja, ka kāds no mani senčiem ir bijis robežsargs kaut kur Indras pusē. Taču neesmu to pārbaudījusi, tāpēc nevaru apgalvot.

Kā meitas uztver to, ka mammai tāds diezgan bīstams darbs?

– Jaunākā meita ļoti baidījās, sevišķi, kad 2016.gadā sākās migrantu pieplūdums. Bieži mājās pārnācu ļoti vēlu. Tas bija ārkārtīgi smags laiks. Nereti meitām pašām nācās ar visu tikt galā. Lepojos, ka viņas abas ir 'mākslinieces'. Vecākā plāno studēt Latvijas Mākslas akadēmijā, arī jaunākajai padodas zīmēšana, viņai ir talants. Iespējams, tādēļ, ka manā ģimenē ir mākslinieki, piemēram, mans brālis Dainis Poikāns Kārsavā.

Ja nestrādātu robežsardzē, kādas profesijas pārstāve būtu?

– Ļoti gribēju kļūt par šuvēju. Jaunībā pat biju aizbraukusi uz Atvērto durvju dienu Viļānos, bet tajā gadā tur šuvējus neuzņēma. Taču spriežu, ka diez vai tagad gribētu strādāt par šuvēju. Ekonomiku jaunībā nolēmu studēt, jo skolā labi padevās matemātika, turklāt gribēju mācīties tuvāk mājām – Rēzeknē.



Foto - no personīgā arhīva

Patikami saņemt paldies vārdus. Inta Poikāne neslēpj, ka Iekšlietu ministrijas Pateicība viņai bija pārsteigums: "Protams, ir patikami, ja novērtē un pasaka paldies par kādu sasniegumu. Tādi manā dienesta laikā ir bijuši daudzi."

Valsts policija brīdina

Krāpnieki turpina uzdarboties

Valsts policijā aizvien tiek fiksēti gadījumi, kad telefonkrāpnieki, nolūkā izkrāpt naudu, uzdodas par Valsts policijas, citu tiesībsargājošo iestāžu vai bankas darbiniekiem un mēģina pārliecināt par iespējamām nelikumīgām darbībām iedzīvotāju banku kontos. Lai iegūtu iedzīvotāju uzticību, noziedznieki nosūta gan viltus fotogrāfijas ar Valsts policijas dienesta apliecībām, gan viltotus paziņojumus ar it kā meklējamo personu datiem, kas šķietami, pēc telefonkrāpnieku izdomātās leģendas, mēģinājuši apkrāpt iedzīvotājus. Turklāt krāpnieki bieži vien ir labi sagatavojušies. Proti, telefonarunu laikā, krāpnieciskajos e-pastos un WhatsApp sarakstēs viņi bieži izmanto reālus policijā un citās valsts iestādēs strādājošu personu vārdus un uzvārdus. Valsts policijā ir fiksēti daudzi gadījumi, kad telefonkrāpnieki, uzdodoties par bankas, Valsts policijas un citu tiesībsargājošo iestāžu darbiniekiem, mudina iedzīvotājus atklāt viņu bankas kontu datus.

Gadījumā, ja esi apkrāpts, sākumā ziņo par to savai bankai un pēc tam vērsies ar iesniegumu tuvākajā Valsts policijas iecirknī!

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Vaļasprieks

*Sākums 2.lpp.

“Ne katram cilvēkam veca manta patīk”



Kas ir kolekcionārs? “Esmu šeit, jo patīkami tikties ar kolekcionāriem un paziņām,” “Vadugunij” atzina Dainis no Mazsalacas (foto – no labās). Lūgts atklāt, kas ir kolekcionārs, viņš atsmaidīja, paskaidrojot, ka kolekcionāri ir dažādi: “Arī tādi, kas sevi uzskata par kolekcionāriem, bet nekad nav parādījuši savu kolekciju. Vai trīs skrūvītes vai piecas monētas ir kolekcija? Ar kolekcionēšanu sāku aizrauties pagājušā gadsimta astoņdesmito gadu beigās. Iesāku ar lopu zvaniņiem, kas nav lielāki par 12 centimetriem. Lielāki ir visādi kapsēti un kapliču zvani. Kolekciju esmu uzlabojis un pilnveidojis un tagad krāju tikai tos, uz kuriem ir kaut kāda informācija – kur tas liets, kas to lējis. Vecākais datētais zvans – 1807. Bērniem ieteiktu sākt kaut vai ar nozīmītēm. Starp citu, pirms 5 – 6 gadiem sāku krāt kolhozu un sovhozu nozīmītes. Neesmu skaitījis, bet tūkstotis jau ir.”



Unikāla bilde. “Kurš rok, tas atrod,” ir pārliecināts Juris Pušpurs. Viņš klātesošajiem parādīja unikālu fotogrāfiju, kurā redzama Balvu komercskolas kora kopbilde 1926./1927. mācību gadā: “Fotografēta Balvos, bet kopēta pie Franka Ludzā. Balvos arī bija Franks, turklāt sieviete. Kas mudina pētīt vēsturi? Tas ir hobijs. Nenoliedzu, varbūt tā ir arī atkarība. Kolekcionārs ir mērķtiecīgs cilvēks, kuram interesē atrast kaut ko jaunu. Piemēram, korī dziedāja “Ezerieksta” dibinātāja Andreja Buža tēvs. Man vienmēr ir patikušas senas fotogrāfijas un mūsdienu armijas apbalvojumi. Tas ir interesanti, tas ir aizraujoši.”

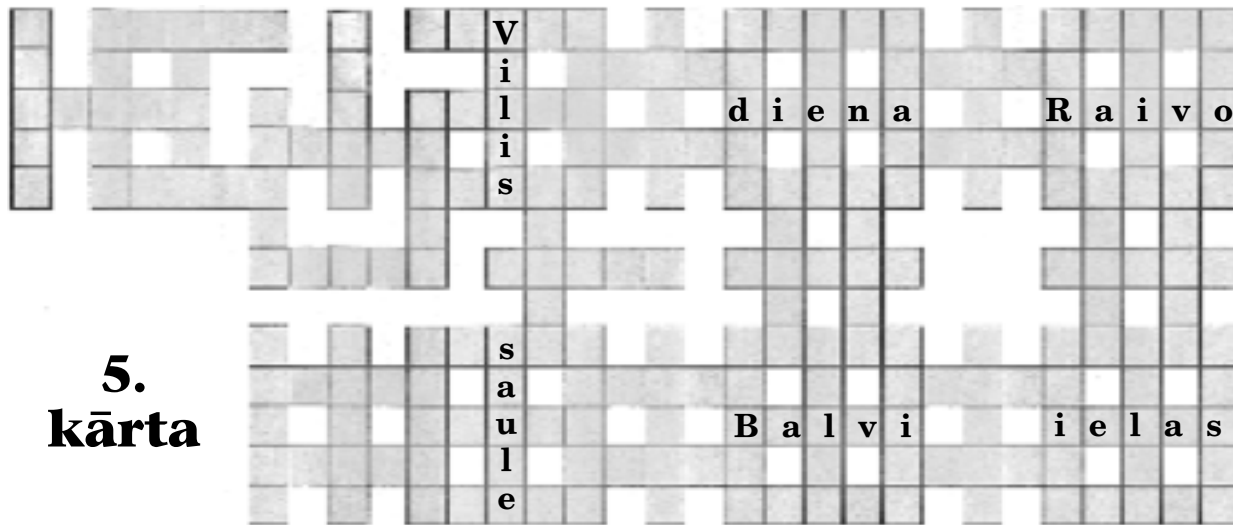
Īsumā

Aicina balsot

Līdz 4.jūnija plkst. 24.00 Balvu novada pašvaldība aicina ikvienu Balvu novada iedzīvotāju, kurš sasniedzis 16 gadu vecumu un ir deklarēts novadā, piedalīties balsošanā par Balvu novada pašvaldības sabiedrības līdzdalības budžeta projektiem. Interesenti aicināti iepazīties ar iesniegtajiem projektiem un nobalsot par sev tīkamāko attīstības ieceri. Projektu īstenošanai Balvu novada pašvaldības budžetā ir paredzēti 60 000 eiro. Pašvaldība realizēs vienu projektu katrā no četriem balsošanas apgabaliem, kurš saņems vislielāko balsu skaitu. Balvu novada iedzīvotāji ir iecerējuši gan atjaunot, gan papildināt ar inventāru bērnu rotaļu laukumus, gan uzlabot satiksmes drošības līmeni Balvu pilsētā, gan izveidot īpašas vietas, kur radoši darboties, gan uzstādīt dažādus vides objektus, kā arī daudz ko citu.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu mīklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.



5. kārtā

Aklas - alnis - Aloja - Ansis - asara - asina - astes - atnes - ausis - bedri - divus - elsot - Ikars - Inese - kaija - kaili - kaisa - kalpi - kapos - kasti - kauja - klade - kodes - koris - krāsa - labāk - laime - laiva - maize - malka - mamma - masts - Māris - mīlēt - nesen - pakas - pasēs - pasts - pilis - raiba - raiti - riepa - saber - saini - savas - sekas - siens - sitas - sieva - skalo - skate - skats - skots - stabs - stils - svece - taisa - talkā - talko - Talsi - taure - traka - vakar - zivis

Jūsu atbildes tiek gaidītas “Vaduguns” redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 10.jūnijam.

Maģisko vārdu mīklu atrisināja: J.Pošeika, M.Paidere, M.Bleive, M.Sleža, V.Mancevičs, L.Kriloza, I.Dzergača, T.Ivanova, P.Paiders, G.Amantovs (Balvi), I.Homko (Medņeva), A.Mičule (Tilža).

4.kārtā veiksmē uzsmaidīja INGAI DZERGĀČAI no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzīgi ņemt personu apliecinājošu dokumentu).

Vēriģā acs

Atrodot foto 10 atšķirības, Jums ir iespēja iegūt balvu. Atbildes gaidām līdz 10.jūnijam.

5. kārtā

Iepriekšējai kārtai iesūtītas 26 pareizas atbildes. **Konkursa “Vēriģā acs” 4.kārtā veiksmē uzsmaidīja** NELLIJAI MANTONEI no Bērzkalnes pagasta. Pēc balvas griezties redakcijā.



Palauzi galvu

Piedāvājam pašlaik Eiropā populārāko galvas laušanas mīklu, kuru atrisinot, iespējams jūs saņemsiet pārsteiguma balvu. Tukšajos laukumos ielieciet ciparus tā, lai katrā mazajā kvadrātā un visos kopā horizontālajās un vertikālajās rindās nebūtu divu vienādu ciparu. Atbildes gaidām līdz 15. martam.

2. kārtā

						6	7	
2			4		6	3		
6		4	1			8	5	2
4	6	3	2			7		
			3		9			
		7			4	3	2	5
7	5	9			2	1		6
	1		7		5			8
8	4							

Pareizas atbildes iesūtīja: V.Krēmere (Susāju pagasts), Z.Pulča, J.Baranova, E.Barkāne, M.Pretice, M.Reibāne, V.Baranovs, L.Jermacāne, A.Ruduks, V.Gavrjušenkova, V.Šadurska (Balvi), N.Mantone (Bērzkalnes pagasts), S.Kobzeva (Naudaskalns), A.Mičule (Tilža), V.Ločmele (Lazdukalns), S.Petrova (Viļaka), I.Homko (Medņeva), Z.Brice (Gulbene), Z.Šulce (Liepāja).

4.kārtā veiksmē uzsmaidīja VELTAI GAVRJUŠENKOVAI no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Informē VSAA

No 1.jūlija izmaiņas paternitātes pabalstā, ja bērna tēvam ir vairākas darbavietas



Jaundzimušo tēviem, kuri strādā divās vai vairākās darbavietās un izmanto tiesības doties 10 darba dienu ilgajā paternitātes atvaļinājumā, no 1.jūlija mainīsies šī pabalsta piešķiršanas un aprēķina kārtība,

Izmaiņas paredz Ministru kabineta 2021.gada 16.novembra noteikumu Nr. 753 "Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu noteikumi" grozījumi, kas stājas spēkā 1.jūlijā.

Paternitātes pabalsta saņēmējiem, kuriem vienlaikus ir vairāki darba devēji, bet atvaļinājums saistībā ar bērna piedzimšanu piešķirts par atšķirīgiem periodiem, no 2024.gada 1.jūlija mainīsies pabalsta piešķiršanas un vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķināšanas kārtība:

☐ paternitātes pabalstu piešķirs par pirmajām 10 atvaļinājuma darba dienām;

☐ vidējo apdrošināšanas iemaksu algu aprēķinās no ienākumiem, kuri gūti pie visiem darba devējiem 12 mēnešu periodā, kas beidzies divus mēnešus pirms mēneša, kurā sācies piešķirtais atvaļinājums, proti, arī no ienākumiem pie darba devēja, pie kura darbinieks neatrodas atvaļinājumā un turpina gūt ienākumus.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA) vērs uzmanību: ja paternitātes pabalsts par 10 darba dienām jau ir piešķirts, tad pabalstu par cita darba devēja piešķirto atvaļinājumu nepiešķirs.

Piemērs. Pabalsta saņēmējam, kuram ir divi darba devēji (A un B), 2024.gada jūlijā pirmreizēji atvaļinājumu par 10 darba dienām piešķir tikai darba devējs A. Vidējo apdrošināšanas iemaksu algu paternitātes pabalstam VSAA aprēķinās par periodu no 2023.gada maija līdz 2024.gada aprīlim. Tikš ņemti vērā visi 12 mēnešu periodā reģistrētie ienākumi pie abiem darba devējiem. Darba devējs B atvaļinājumu par 10 darba dienu periodu piešķirs 2024.gada septembrī. Par darba devēja B piešķirto atvaļinājumu VSAA paternitātes pabalstu nepiešķirs, jo tas jau ir piešķirts un izmaksāts par visu likumā paredzēto 10 darba dienu periodu un tā apmērs ir noteikts no visiem algotā darbā gūtajiem ienākumiem.

Pabalsta piešķiršana līdz 30.jūnijam

Līdz 2024.gada 30.jūnijam saglabājas pašreiz noteiktā pabalsta aprēķināšanas kārtība. Tas nozīmē, ka pirmreizēji piešķirtais pabalsts tiek aprēķināts no ienākumiem, kuri gūti pie darba devēja, kas piešķir atvaļinājumu. Ja pēc tam arī cits darba devējs piešķir atvaļinājumu, tad iepriekš aprēķinātais pabalsts tiek pārrēķināts.

To, kā paternitātes pabalsti tiks aprēķināti līdz 30.jūnijam, ar piemēriem skaidro VSAA Pabalstu metodiskās vadības daļas vecākā eksperte ANDRIKA STRETINSKA.

Piemērs. Pabalsta saņēmējam, kuram ir divi darba devēji (A un B), 2024.gada martā pirmreizēji atvaļinājumu par 10 darba dienām piešķir tikai darba devējs A. Vidējā apdrošināšanas iemaksu alga paternitātes pabalstam tiek aprēķināta par 12 mēnešu periodu no 2023.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim. To aprēķina no šajā periodā reģistrētajiem ienākumiem pie darba devēja A, kurš ir piešķirjis atvaļinājumu sakarā ar bērna piedzimšanu, un pabalsts tiek izmaksāts par piešķirtā atvaļinājuma 10 darba dienām.

Norādītā darba alga pie darba devēja A ir 800 eiro mēnesī.

Aprēķinātā dienas vidējā iemaksu alga ir 26,30 eiro ($800 \times 12 : 365 = 26,30$ eiro).

Paternitātes pabalsta apmērs ir 307,18 eiro ($26,30 \times 10 \times 0,8 \times 1,46 = 307,18$ eiro).

Darba devējs B atvaļinājumu par 10 darba dienu periodu piešķir 2024.gada jūnijā. VSAA pārrēķinās iepriekš piešķirto pabalstu, un noteiktajā 12 kalendāro mēnešu aprēķina periodā no 2023.gada 1.janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim tiks ņemti vērā arī ienākumi pie otra darba devēja (t. i., darba devējs A + B).

Norādītā darba alga pie darba devēja B ir 900 eiro mēnesī. Aprēķinātā dienas vidējā iemaksu alga ir 55,89 eiro ($(800 + 900) \times 12 : 365 = 55,89$ eiro).

Paternitātes pabalsta apmērs ir 652,79 eiro ($55,89 \times 10 \times 0,8 \times 1,46 = 652,79$ eiro).

VSAA pēc pārrēķina piemaksās 345,61 eiro ($652,79 - 307,18 = 345,61$ eiro).

Kā tēvam tiks aprēķināts pabalsts, ja otrā darbavietā paternitātes atvaļinājumu viņš vēlēsies izmantot jūlijā?

Piemērs. Ja darba devējs B atvaļinājumu par 10 darba dienu periodu piešķirs 2024. gada jūlijā, tad arī šajā gadījumā sākotnēji piešķirtais paternitātes pabalsts un vidējā iemaksu alga tiks pārrēķināta, ņemot vērā ienākumus, kas gūti pie šī darba devēja (darba devējs A + B), jo paternitātes pabalsts jau ir piešķirts un izmaksāts par visu likumā paredzēto 10 darba dienu periodu un apdrošināšanas gadījums (atvaļinājuma pirmā diena) ir iestājies līdz 30.06.2024.

10 darba dienu atvaļinājums saistībā ar bērna piedzimšanu

Darba likuma 155. pantā bērna tēvam ir noteiktas tiesības uz 10 darba dienu ilgu atvaļinājumu. Atvaļinājumu piešķir tūlīt pēc bērna piedzimšanas, bet ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc bērna piedzimšanas.

Tiesības uz šo atvaļinājumu ir arī citai personai (kas nav bērna māte), ja bērna paternitāte nav atzīta (noteikta) vai bērna tēvs ir miris, vai bērna tēvam ir pārtrauktas aizgādības tiesības.

Atvaļinājums sakarā ar bērna dzimšanu nav obligāti jāizmanto vienlaikus visās darbavietās, ja vien tiek ievērots likumā noteiktais paternitātes atvaļinājuma izmantošanas termiņš.

Praksē var būt situācijas, kad persona nemaz neizmanto

iespēju pieprasīt paternitātes atvaļinājumu pie otra (cita) darba devēja un turpinās gūt ienākumus.

Pabalsts tiks piešķirts par pirmajām 10 atvaļinājuma dienām, un vidējo apdrošināšanas iemaksu algu aprēķinās no personas ienākumiem pie visiem darba devējiem šajā periodā arī tad, ja atvaļinājums pie kāda no darba devējiem netiks pieprasīts. Līdz ar to nepasliktināsies personas situācija gadījumā, ja viņam būs nepieciešama sociālā apdrošināšana, – arī šāda iespēja skaidrota Ministru kabineta noteikumu grozījumu anotācijā.

Paternitātes pabalsts – kam un kad pienākas

Arī tiesībām uz paternitātes pabalstu ir nepieciešams minimālais sociālās apdrošināšanas iemaksu jeb kvalifikācijas periods.

Pabalstu var saņemt jaundzimušā tēvs, kas ir sociāli apdrošināts (darba ņēmējs vai pašnodarbinātais), ja Latvijā ir veiktas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (VSAOI) ne mazāk kā trīs mēnešus pēdējo sešu mēnešu periodā pirms mēneša, kurā sācies bērna tēvam piešķirtais atvaļinājums, vai ne mazāk kā sešus mēnešus pēdējo 24 mēnešu laikā.

Tiesības uz paternitātes pabalstu ir arī Darba likuma 155. pantā paredzētajai personai, kura pēc bērna mātes lūguma iesaistās bērna aprūpē, ja bērna paternitāte nav noteikta, bērna tēvs ir miris vai bērna tēvam ir pārtrauktas aizgādības tiesības.

Paternitātes pabalstu piešķir un izmaksā par piešķirtā atvaļinājuma 10 darba dienām. Tas ir vienīgais pabalsts, ko maksā par darba dienām.

Darba likumā paredzētajam atvaļinājumam jābūt piešķirtam 6 mēnešu laikā pēc bērna piedzimšanas. Pabalsts jāpieprasa 6 mēnešu laikā no pirmās atvaļinājuma dienas, kas piešķirta saistībā ar bērna piedzimšanu.

Kā aprēķina pabalstu

Nosakot paternitātes pabalsta apmēru, ņem vērā darba ņēmēja vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par 12 mēnešu periodu, kas beidzies divus mēnešus pirms mēneša, kurā sācies bērna tēvam piešķirtais atvaļinājums; pašnodarbinātajam – pēdējo 12 mēnešu periodu, kas beidzas vienu ceturksni (3 mēnešus) pirms tā ceturkšņa, kurā sācies bērna tēvam piešķirtais atvaļinājums.

Pabalstu piešķir 80% apmērā no pabalsta pieprasītāja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas, piemērojot koeficientu 1,46.

Paternitātes pabalsta saņēmēju skaits nemainās

Paternitātes pabalsta saņēmēju skaits pēdējos 10 gados nav būtiski mainījies, kaut gan varētu sagaidīt, ka tam būtu jāpieaug, jo ir pieejams vairāk informācijas un pabalsta nosacījumi ir kļuvuši labvēlīgāki.

Tomēr var secināt, ka tēvi kļūst ieinteresētāki, bet proporcionālu pieaugumu skaitļi neatspoguļo tāpēc, ka ar katru gadu sarūk jaundzimušo skaits.

Centrālās statistikas pārvaldes dati liecina, ka 2013.gadā Latvijā piedzima 20 596 bērni, 2023. gadā – 14 121 bērns.

Pabalsta saņēmēju skaits 2023. gadā tika noteikts, ņemot vērā arī gadījumus, kuriem pērn tika veikti pārrēķini saistībā ar grozījumiem Ministru kabineta noteikumos Nr. 753 "Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu noteikumi", kas paredzēja jaunu paternitātes pabalsta apmēra aprēķina formulu un pabalsta piešķiršanas, pārrēķina un izmaksas kārtību par bērniem, kuri dzimuši no 2022.gada 1.augusta.

Šī iemesla dēļ 2023. gadā ir ļoti liels pabalsta saņēmēju skaits, tāpat arī tas ietekmēja pabalsta vidējā apmēra rādītāju.

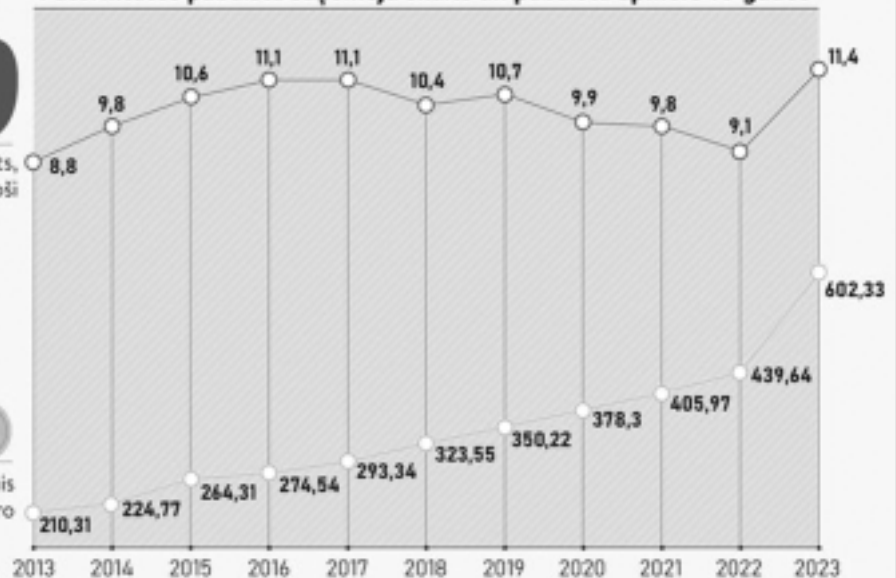


Saņēmēju skaits, tūkstoši



Pabalsta vidējais apmērs, eiro

Paternitātes pabalsta saņēmēju skaits un pabalsta apmērs 10 gados



Apsveikums

Lai tūkstoš krāsās Tavas dienas staro,
Lai gadi skaisti tālāk zaro,
Lai spēka daudz, lai viss Tev sokas,
Lai negurst sirds un prāts, un rokas.

Mīļi sveicam **Jeļenu Kokoreviču**

skaistajā dzīves jubilejā! Novēlam stipru veselību,
dzīvesprieku un Dieva svētību.

SIA "Senda Dz" kolektīvs



Darba piedāvājums

SIA "Celtniecības Kvalitātes Aģentūra (CKA)", reģistrācijas Nr. 50003072341, **darbam Latvijas – Krievijas žoga posma izbūvē, meklē BŪVSTRĀDNIĒKUS un BŪVDARBU VADĪTĀJUS uz noteiktu laiku (līdz 31.10.2024.).**

Prasības:

- Izpratne par vispārceļniecisko darbu procesu.
- Spēja veikt konkrētas darbības (darbu veidus).
- Spēja darboties komandā.
- Pieredze un atļaujas darbam ar tehniku (ekskavators, traktors, manipulators, kompaktkrāvējs u.tml.) tiks uzskatīta par priekšrocību.
- Vidējā profesionālā izglītība būvniecībā vai saistītajās nozarēs (būvdarbu vadītājiem).
- Vēlama darbu vadīšanas pieredze vispārceļnieciskos un/vai ceļu būvdarbos (būvdarbu vadītājiem).
- Spēja sniegt konkrētus darba uzdevumus un veikt to izpildes kontroli (būvdarbu vadītājiem).

Galvenie pienākumi:

- Dažādi darbi žoga izbūves procesā: materiālu loģistikas organizēšana t.sk. iekraušana/izkraušana, žoga elementu montāža, lokālu detaļu/elementu stiprināšana, zemes darbi, pagaidu ceļu uzturēšanas nodrošināšana u.tml. (būvdarbu vadītājiem – šo darbu koordinēšana un pārbaude).

Mēs piedāvājam:

- Stabili atalgojumu no 6,00 EUR/h pirms nodokļu nomaksas; būvdarbu vadītājiem – no 8,50 EUR/h pirms nodokļu nomaksas.
- Darbu vieta: Ludzas novads (Zilupes apkārtnē) un/vai Balvu novads (Viļakas apkārtnē).
- Nepieciešamības gadījumā – centralizēts transports no tuvākajām apdzīvotajām vietām līdz konkrētajai darbu zonai.

Pieteikumus lūdzam sūtīt uz e-pastu: diana.rastauska@cka.lv līdz **16.06.2024.**

Kontakttālruni saziņai: **26311086; 26495439.**

Izsole

Balvu novada pašvaldība izsludina atklātā mutiskā atkārtotā izsolē ar augšupejošu soli nomas tiesības uz **nekustamā īpašuma Balvu ielā 6, Kubulos**, Kubulu pagastā, Balvu novadā, ar kadastra numuru 3858 006 0409 daļu, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 3858 006 0307 daļas, 1005 m² platībā, ar cietā asfaltbetona seguma laukumu 860 m² platībā (kadastra apzīmējums 3858 006 0307 8001). Nomas maksas nosacītā sākumcena – EUR 285,70 (divi simti astoņdesmit pieci eiro un 70 centi) gadā bez PVN. Izsoles solis – EUR 20 (divdesmit eiro). Iznomāšanas termiņš – 30 (trīsdesmit) gadi.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai nomas tiesību izsolē var iesniegt elektroniski, iesūtot uz e-pastu: dome@balvi.lv vai iesniedzot klātienē Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2024.gada 11.jūnija plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A. Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības tīmekļa vietnē www.balvi.lv, sadaļā "Izsoles".

Visiem pretendentiem līdz 2024.gada 11.jūnija plkst. 16.00 jāiemaksā nodrošinājuma nauda EUR 20 (divdesmit eiro) un reģistrācijas maksa EUR 30 (trīsdesmit eiro) Balvu novada pašvaldības, reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS "Citadele banka", konts: LV05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē 2024.gada 13.jūnijā plkst. 11.30.

Pērk

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGUSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparrade.lv

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. **29411033.**

PĒRK meža īpašumus, cirsma, lauksaimniecības zemes. Tūlītēja un godīga samaksa par mežu. Ātra un precīza novērtēšana. Vienkāršs pārdošanas process. Cilvēcīga sadarbība. **PĀRDOD** mežu profesionāļiem, liec mežu savā lietā. Tālr. **29289878.**

Pērk meža īpašumus, arī jaunaudzes, izcirtumus un cirsma. Tālr. **28282021.**

Pērk mežu, lauksaimniecības zemi. Tālr. **29386009.**

Pārdod

Pārdod kūtmēslus un auglīgu zemi. Tālr. **26431999.**

Skaldīta malka ar piegādi, 4,5 m³- EUR 250. Tālr. **29418841.**

Skaldīta malka. Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā. Tālr. **25543700.**

Pārdod pussausu malku ar piegādi vai maina pret veciem motocikliem, to detaļām. Tālr. **26425960.**

Pārdod skaldītu malku. Tālr. **26550272.**

Pārdod **Seat Alhambra**, 2004.g., 2.0D, TA 10.2024. Tālr. **29360615.**

Atrasts

Balvos, pie Brīvības ielas 68.mājas, atrasta ATSLĒGA. Interesēties redakcijā.

Reklāma

SIA "Mi Ko Wood" piedāvā: kokmateriālus celtniecībai un remontam. Dēļi, brusas, jumta latas, līstes.

Labākā klientu apkalpošana!

Žiguri, Parka iela 1.
mob. **28607733** – Artis
info@mikowood.com

Līdzjūtības

Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēkus smelt. (Z.Vijupe)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Andrim Kiseļovam, TĒVU** mūžības ceļā izvadot. Viļakas KN deju kopa "Dēka"

Miers mūžīgais ir tuvu mājām gājis,
Un savu daļu paņēmis ir līdz.
Negaidītajā sāpju brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību **Anitai, Dainim un Dāvidam**, meitu, sievu, māmiņu **AMANDU** pārāgri zaudējot. Ināra, Pēteris

Uz ievu ziedēšanu viņa neatnāks,
Uz ābeļu un rožu – neatnāks,
Vairs ne uz kādiem ziediem viņa neatnāks,
Jo viņa visiem ziediem cauri ziedēs... (O.Vācietis)

AMANDA, mēs kopā darbojamies neilgu laiku, bet iepazīnām Tevi kā uzņēmīgu, apzinīgu un nākotni plānojošu meiteni. Grūti aptvert, ka Tevis vairs nav... Aizgāji neilgi pirms savas dzimšanas dienas. Tu jau bijī ieplānojuši vasarā savu dēliņu aizvest uz zooloģisko dārzu... Nu **Dāvidu** vedīs kāds cits. Paliks iesāktie darbi un sapņi...

Mūsu klusa līdzjūtība tiem cilvēkiem, kas prata novērtēt Amandas vēlmi dzīvot, tiem cilvēkiem, kuri atbalstīja viņas darbu un atdošanos ģimenei... Ar plaukstošiem bērziem atnāca vēji,
Ar plaukstošām cerībām aizgāja sirds...
Bijušie klasesbiedri un audzinātāja Inese Rekavas vidusskolā

Kas manam tētiņam šovakar vietu taīsa?
Veļu māte vietu taīsa,
Zīda klāja paladziņu.
Vispatiesākie līdzjūtības vārdi **Meijeru ģimenei**, mūžības ceļā pavadot **VĪRU** un **TĒTI**. Žiguru skolas saime

Pārtrūka stīga, aplusa dziesma,
Apdzisa zvaigznes, saira sapņi,
Viss tas notika tik pēkšņi un strauji,
Pielija sāpju un asaru trauks... (Z.Purvs)
Skumju un atvadu brīdī, kad jāsaka atvadu vārdi, mūsu patiesa līdzjūtība **sievai Māritei un bērniem Artūram, Kaspāram, brālim Dainim ar ģimeni, pārējiem tuviniekiem**, no **DZINTARA MEIJERA** atvadoties. Vaira, Viesturs, Ļuda, Jānis Strupkas

Kur vārdus var rast, kas būtu mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpi dusēt steidz,
Kad negaidot ir pārrauts mūža gājums

Un ardievas tik daudz kam jāpateic.
Patiesi līdzjūtības un mierinājuma vārdi **Māritei Meijerei un bērniem, Dainim Agejevam ar ģimeni un visiem tuviniekiem**, vīru, tēvu, brāli **DZINTARU MEIJERU** mūžībā pavadot. Dace, Jānis Dubkevičs-Klimovičs, Viguļi, Širīņu, G.Kokorevičs, J.Miņina, Sokirku, Šimkēviču ģimenes, Veneranda

Paliks dzīvības vidū tavs darbigais gājums,
Jo tik auglīgu mūžu jau neizdzēs riets,
Un caur kokiem un bērniem būs turpinājums
Tai saulainai gaitai, ko beidzi tu iet. (K.Apškrūma)

Izsakām mūsu visdziļāko līdzjūtību **Māritei ar ģimeni, Dainim, VĪRU, TĒVU** un **BRĀLI** mūžībā pavadot. Balvu mežniecības kolektīvs

Šalc vējiņš. Dūc bites. Svilpļ strazdi.
Un ābeles zied un raud... (F.Bārda)
Līdzjūtība **Māritei Meijerei un ģimenei**, vīru, tēvu **DZINTARU** zaudējot. Žiguru kultūras nama kolēģi un rokdarbu pulciņa dalībnieces

Pārtrūka stīga, aplusa dziesma,
Apdzisa zvaigznes, saira sapņi,
Viss tas notika pēkšņi un strauji,
Pielija sāpju un asaru trauks. (Z.Purvs)

Izsakām līdzjūtību **sievai Māritei, bērniem un pārējiem tuviniekiem**, vīru, tēvu **DZINTARU MEIJERU** mūžības ceļā pavadot. 8. un 11. klases Mārites klasesbiedri un audzinātāja

Mūža vakars krēslas spārnīem
Tumsu auž un zvaigznes dedz.
Un pār gadiem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz. (Z.Purvs)

Izsakām līdzjūtību **Inesei un Aigaram Lielbārziem, TĒVU** un **VECTĒVU** mūžībā pavadot. Bijušie Ineses kolēģi Viksnas skolā

Rokas, kas mīlēja darbu, gurušas,
Sirds, kas vēlēja labu, nu atdusas. (Z.Purvs)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Irēnai Frolovai**, pavadot dzīvesdraugu **JEVĢĒNIJU KISEĻOVU** mūžības ceļā. Viļakas kultūras nama krievu dziesmu ansambļa "Sudaruška" kolektīvs

Tu būsī debesīs, zemē,
Tu vējā un saulē.
Tu savējo sirdis,
Tie tevi neaizmirsīs. (V.Kokle-Liņiņa)

Skumju un atvadu brīdī mūsu dziļa un patiesa līdzjūtība **Andrim Kiseļovam**, pavadot **TĒTI** mūžībā. Bijušie klasesbiedri

Dažādi

Iebūvē un pieslēdz ūdensvadus. Izvada kanalizāciju. Iebūvē nosēdakas un septiņkus. Tālr. **25685918.**

Interesē siens pakaišiem. Tālr. **26431999.**

KAPU LABIEKĀRTOŠANA. VEICAM VISUS KAPU APSAIMNIEKOŠANAS DARBUS. TĀLR. **29128325.**

Veic visa veida kapu vietu labiekārtošanas darbus, sētiņu betonēšanu, kapakmeņu taisnošanu, vietu sakopšanu. Tālr. **22482411.**

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
R.KACĒNS
Iespīests SIA "Poligrāfijas grupa Mūkusalā", Rīgā, Mūkusalas 15A
Tirāža – 2080

Vaduguns

Indekss
3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva
T. **64507018**
26161959

REDAKTORS **E.GABRANOVŠ** - T. **29360850**
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA** - T. **26707934;**
A.SOCKA - T. **29378903;** **M.SPRUDŽĀNE** - T. **27832538;**
I.TUŠINSKA - T. **27145837;** **A.LOČMELIS** - T. **26665086.**
KOREKTORE – **S.GUGĀNE**
GRĀMATVEDE **S.BĒRZIŅA** - T. **25908200**
ŠOFERIS **A.KIRSANOVŠ** - T. **27870730**
Tālrunis-autoatbildētājs - **64520961**